

III

(Valmistelevat säädökset)

NEUVOSTO

Neuvoston 20 päivänä syyskuuta 2007 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 14/2007,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/.../EY antamiseksi kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta

(2007/C 270 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 87/102/ETY ⁽³⁾ annetaan kulutusluottosopimuksia koskevat yhteisön tason säännöt.
- (2) Komissio esitti vuonna 1995 kertomuksen direktiivin 87/102/ETY täytäntöönpanosta ja kuuli asiaan liittyviä tahoja laajasti. Vuonna 1997 komissio esitti tiivistelmän vuoden 1995 kertomuksen johdosta saaduista lausumista. Vuonna 1996 laadittiin toinen kertomus direktiivin 87/102/ETY täytäntöönpanosta.

⁽¹⁾ EUVL C 234, 30.9.2003, s. 1.⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 233), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. syyskuuta 2007 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ...⁽³⁾ EYVL L 42, 12.2.1987, s. 48, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/7/EY (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17).

- (3) Kertomusten ja kuulemisten perusteella kävi ilmi, että jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä on merkittäviä eroja luonnollisille henkilöille myönnettävien luottojen alalla yleisesti ja kulutusluottojen osalta erityisesti. Analysoitaessa säännöksiä, joilla direktiivi 87/102/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, on käynyt ilmi, että jäsenvaltiot soveltavat kansallisessa oikeudellisessa tai taloudellisessa tilanteessa olevien erojen vuoksi direktiivin 87/102/ETY ohella useita muita kuluttajansuojamekanismeja.
- (4) Näistä kansallisista eroista johtuva tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne aiheuttaa joissain tapauksissa kilpailun vääristymistä yhteisössä toimivien luotonantajien välillä ja synnyttää esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle silloin, kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet erilaisia pakottavia säännöksiä, jotka ovat tiukempia kuin direktiivissä 87/102/ETY säädetyt. Tämä rajoittaa kuluttajien mahdollisuutta hyödyntää suoraan vähitellen kasvavaa rajatylittävien luottojen tarjontaa. Näillä vääristymillä ja rajoituksilla voi puolestaan olla vaikutuksia tavaroiden ja palveluiden kysyntään.
- (5) Viime vuosina kuluttajille tarjottavat ja heidän käyttämänsä luottotyypit ovat huomattavasti kehittyneet. On syntynyt uusia luottovälineitä, ja niiden käyttö kehittyä edelleen. On siksi tarpeen muuttaa nykyisiä säännöksiä ja tarvittaessa laajentaa niiden soveltamisalaa.
- (6) Perustamissopimuksen mukaisesti sisämarkkinat käsitävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus ja sijoittautumisvapaus taataan. Avoimempien ja tehokkaampien luottomarkkinoiden kehittyminen alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, on erittäin tärkeää, jotta voidaan edistää rajat ylittävän toiminnan kehittämistä.

- (7) Kulutusluottoja koskevien toimivien sisämarkkinoiden syntymisen helpottamiseksi on tarpeen säätää yhdenmukaistetut yhteisön puitteet useilla keskeisillä aloilla. Koska kulutusluottojen markkinat kehittyvät jatkuvasti ja Euroopan kansalaisten liikkuvuus lisääntyy, kulutusluottoja koskevan nykyaikaisen lainsäädännön aikaansaamista edistäisi ennakoiva yhteisön lainsäädäntö, joka mukautuu tuleviin luottomuotoihin ja antaa jäsenvaltioille asianmukaisen joustovaran sen täytäntöönpanossa.
- (8) On tärkeää, että markkinat tarjoaisivat riittävän tasoisen kuluttajansuojan kuluttajien luottamuksen varmistamiseksi. Näin luottotarjousten vapaa liikkuvuus pitäisi voida toteuttaa parhaalla mahdollisella tavalla sekä luoton tarjoajien että kysyjien kannalta, ottaen asianmukaisesti huomioon yksittäisten jäsenvaltioiden erityistilanteet.
- (9) Täydellinen yhdenmukaistaminen on tarpeen, jotta varmistetaan, että yhteisön kaikki kuluttajat voivat käyttää hyväkseen etujensa korkeatasoista ja yhtäläistä suojaa ja jotta voidaan luoda aidot sisämarkkinat. Jäsenvaltioille ei tämän vuoksi olisi annettava mahdollisuutta pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä tässä direktiivissä vahvistettujen säännösten lisäksi. Tällaista rajoitusta olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan silloin, kun kyse on tässä direktiivissä yhdenmukaistetuista säännöksistä. Jos tällaisia yhdenmukaistettuja säännöksiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi vapaasti voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä. Näin ollen jäsenvaltiot voivat esimerkiksi pitää voimassa tai ottaa käyttöön myyjän tai palvelujen toimittajan ja luotonantajan yhteisvastuuta koskevia kansallisia säännöksiä. Toinen esimerkki tästä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta voisi olla tavarantoimittajan myyntiä tai palvelun toimittamista koskevan sopimuksen peruuttamista koskevien kansallisten säännösten voimassa pitäminen tai käyttöön ottaminen, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan peruuttaa luottosopimus. Jäsenvaltioiden olisi myös sallittava säätää toistaiseksi voimassa olevien luottosopimusten osalta vähimmäisaika, jonka on kuluttava siitä, kun luotonantaja pyytää takaisinmaksua, siihen päivään, jolloin luotto on maksettava takaisin.
- (10) Yhdenmukaistamisen soveltamisala määräytyy tähän direktiiviin sisältyvien määritelmien perusteella. Jäsenvaltioiden velvollisuuden panna tämän direktiivin säännökset täytäntöön olisi näin ollen rajoitettava näiden määritelmien mukaisesti määräytyvään soveltamisalaan. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan olisi rajoitettava tämän direktiivin säännösten soveltamista jäsenvaltioiden toimesta yhteisön lainsäädännön mukaisesti aloihin, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Jäsenvaltio voisi näin pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin säännöksiä tai sen tiettyjä säännöksiä vastaavaa kansallista lainsäädäntöä, joka koskee muita kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia luottosopimuksia, esimerkiksi luottosopimuksia, jotka koskevat alle 200 EUR tai yli 100 000 EUR määriä. Lisäksi jäsenvaltiot voisivat soveltaa tämän direktiivin säännöksiä myös liitännäiseen luottoon, jota tämän direktiivin määritelmä liitännäisestä luottosopimuksesta ei koske. Näin ollen liitännäistä luottosopimusta koskevia säännöksiä voitaisiin soveltaa luottosopimuksiin, joita käytetään vain osittain tavaroiden toimittamista tai palveluiden suorittamista koskevien sopimusten rahoittamiseen.
- (11) Jos kyse on sellaisista erityisistä luottosopimuksista, joihin voidaan soveltaa ainoastaan joitakin tämän direktiivin säännöksistä, jäsenvaltioiden ei olisi saatava antaa kansallisia säädöksiä, joilla pannaan täytäntöön tämän direktiivin muita säännöksiä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin edelleen oltava mahdollisuus säätää kansallisessa lainsäädännössään tällaisista luottosopimustyypeistä muiden kuin tällä direktiivillä yhdenmukaistettujen seikkojen osalta.
- (12) Palvelujen jatkuvaa suorittamista tai samantyyppisten tavaroiden toimittamista koskevat sopimukset, joiden mukaan kuluttaja maksaa palvelujen suorittamisesta tai tavaroiden toimittamisesta palvelujen tai tavaroiden toimittamisen ajan maksuerissä, voivat erota huomattavasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista luottosopimuksista sopimuspuolten etujen sekä toimitusehtojen ja suoritusten osalta. Sen vuoksi olisi todettava selkeästi, ettei tällaisia sopimuksia niitä pidetä luottosopimuksina tätä direktiiviä sovellettaessa. Tämän tyyppinen sopimus on esimerkiksi vakuutus sopimus, jossa vakuutusmaksut maksetaan kuukausierinä.
- (13) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä luottosopimukset, joissa luoton myöntämisen vakuutena on kiinteä omaisuus. Tämä luottotyyppi on hyvin erityisluonteinen. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös luottosopimukset, joilla on tarkoitettu rahoittaa maa-alueen tai olemassa olevan tai suunnitellun rakennuksen omistusoikeuden hankkiminen tai säilyttäminen. Luottosopimuksia ei kuitenkaan olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle pelkästään siksi, että niiden tarkoituksena on olemassa olevan rakennuksen kunnostaminen tai sen arvon lisääminen.
- (14) Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan riippumatta siitä, onko luotonantaja luonnollinen vai oikeushenkilö. Tämä direktiivi ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa yhteisön oikeuden mukaisesti kulutusluottojen tarjoaminen ainoastaan oikeushenkilöille tai tietyille oikeushenkilöille.
- (15) Tämän direktiivin tiettyjä säännöksiä olisi sovellettava luonnollisiin ja oikeushenkilöihin (luotonvälittäjiin), jotka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan esittelevät tai tarjoavat maksua vastaan luottosopimuksia kuluttajille, avustavat kuluttajia valmistamalla luottosopimuksia tai

tekevät luottosopimuksia kuluttajien kanssa luotonantajan puolesta. Organisaatioita, jotka sallivat nimensä käytön luottotuotteiden, kuten luottokorttien, myynnin edistämisessä ja jotka voivat myös suositella kyseisiä tuotteita jäsenilleen, ei olisi pidettävä luotonvälittäjinä tätä direktiivää sovellettaessa.

(16) Tällä direktiivillä säännellään ainoastaan eräitä velvoitteita, joita luotonvälittäjillä on kuluttajia kohtaan. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön luotonvälittäjiä koskevia muita velvoitteita.

(17) Kuluttajia olisi etenkin tietojen ilmaisemista koskevien luotonantajan velvollisuuksien osalta suojeltava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) mukaisesti. Tässä direktiivissä olisi kuitenkin oltava erityisiä säännöksiä luottosopimuksia koskevasta mainonnasta samoin kuin tietyistä vakiotiedoista, jotka on annettava kuluttajille, jotta nämä voivat erityisesti vertailla eri tarjouksia. Tällaiset tiedot olisi annettava selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus säätää kansallisissa lainsäädännössään sellaisessa mainonnassa annettavia tietoja koskevista vaatimuksista, jossa ei ole tietoja luoton kustannuksista.

(18) Jotta kuluttaja voi tehdä päätöksensä täysin tietoisena kaikista tosiseikoista, hänen olisi saatava ennen luottosopimuksen tekemistä riittävät tiedot luottoehdoista ja luoton kustannuksista sekä velvollisuuksistaan. Jotta paras mahdollinen avoimuus ja tarjousten vertailtavuus voidaan varmistaa, näihin tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti luoton todellinen vuosikorko, joka määritellään samalla tavalla kaikkialla yhteisössä. Koska todellinen vuosikorko voidaan tuossa vaiheessa ilmoittaa ainoastaan esimerkin avulla, esimerkin olisi oltava edustava. Sen olisi tämän vuoksi vastattava esimerkiksi tarkasteltavana olevan luottosopimustyyppin mukaisesti myönnettävän luoton keskimääräistä kestoja ja kokonaismäärää tai, tapauksen mukaan, ostettavia tavaroita. Edustavaa esimerkkiä määrittäessä olisi otettava huomioon myös tietyntyyppisten luottosopimusten esiintymistiheys tietyillä markkinoilla. Lainakoron, takaisinmaksuerien maksuvälin ja korkojen pääomittamisen osalta velkojien olisi kyseisenlaisen kulutusluoton osalta käytettävä perinteistä laskentamenetelmäänsä.

(19) Kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten olisi sisällettävä kaikki kustannukset, mukaan luettuina korko, palkkiot, verot, maksut luotonvälittäjille ja kaikenlaiset muut maksut, jotka kuluttajan on maksettava luot-

tosopimuksen yhteydessä, notaarikuluja lukuun ottamatta. Luotonantajan todellista tietoa kustannuksista olisi arvioitava objektiivisesti ottaen huomioon huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimukset.

(20) Luottosopimuksia, joissa lainakorkoa tarkistetaan määräajoin luottosopimuksessa mainitussa viitekorossa tapahtuvien muutosten perusteella, ei olisi pidettävä kiinteäkorkeisina luottosopimuksina.

(21) Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, joilla luotonantajaa kielletään vaatimasta kuluttajaa luottosopimuksen yhteydessä avaamaan pankkitili tai tekemään jotakin muuta lisäpalvelua koskeva sopimus taikka maksamaan tällaisista pankkitileistä tai muista lisäpalveluista johtuvat kulut tai maksut. Jäsenvaltioissa, joissa tällaiset yhdistetyt tarjoukset ovat sallittuja, kuluttajille olisi tiedotettava ennen luottosopimuksen tekemistä kaikista lisäpalveluista, jotka ovat pakollisia luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin. Näiden lisäpalvelujen kustannukset olisi sisällytettävä luoton kokonaiskustannuksiin tai, jos tällaisten kustannusten määrää ei voida määrittää ennakkoon, kuluttajien olisi ennen sopimuksen tekemistä saatava riittävät tiedot kustannusten olemassaolosta. Luotonantajan on oletettava tuntevan kuluttajalle joko itse tai kolmannen osapuolen puolesta tarjoamansa lisäpalvelujen kustannukset, jolle niiden hinta määräytyy kuluttajan erityisominaisuuksien tai -tilanteen perusteella.

(22) Jotta varmistetaan riittävä kuluttajansuojan taso aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa luotonantajille tai luotonvälittäjille, on aiheellista, että ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia tämän direktiivin vaatimuksia rajoitetaan erityisten luottosopimustyyppien osalta ottaen huomioon tämäntyyppisten sopimusten erityisluonne.

(23) Kuluttajan on saatava kattavat tiedot ennen luottosopimuksen tekemistä riippumatta siitä, onko luoton markkinoinnissa mukana luotonvälittäjää. Ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevia vaatimuksia olisi sen vuoksi yleensä sovellettava myös luotonvälittäjiin. Jos tavaroiden toimittajat ja palveluiden suorittajat toimivat luotonvälittäjinä sivutoimisesti, ei ole kuitenkaan aiheellista rasittaa heitä oikeudellisella velvoitteella antaa tietoja ennen sopimuksen tekoa tämän direktiivin mukaisesti. Tavaroiden toimittajia ja palveluiden suorittajia voidaan pitää sivutoimisina luotonvälittäjinä esimerkiksi silloin, kun toiminta luotonvälittäjänä ei ole heidän elinkeino-, liike- tai ammattitoimintansa päätarkoitus. Tällöinkin saavutetaan riittävän tasoinen kuluttajansuoja, sillä luotonantaja on velvollinen varmistamaan, että kuluttaja saa ennen sopimuksen tekoa täydelliset tiedot joko välittäjältä, jos luotonantaja ja välittäjä niin sopivat, tai jollakin muulla asianmukaisella tavalla.

(¹) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (24) Jäsenvaltiot voivat säännellä kuluttajalle ennen luottosopimuksen tekoa annettavien tietojen mahdollista sitovuutta ja ajanjaksoa, jonka ajan tiedot sitovat luotonantajaa.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vastuullisten käytäntöjen edistämiseksi kaikissa luottosuhteen vaiheissa ottaen huomioon luottomarkkinoidensa erityispiirteet. Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua esimerkiksi kuluttajatiedotus ja -valistus, maksujen laiminlyömiseen ja ylivelkaantumiseen liittyvistä riskeistä varoittaminen mukaan lukien. Etenkin kasvavilla luottomarkkinoilla on tärkeää, että luotonantajat eivät ryhdy vastuuttomaan lainanantoon, ja jäsenvaltioiden olisi sallittava määrätä seuraamuksia, joita sovelletaan, mikäli luotonantajat toimivat tällä tavoin. Vastuun kunkin kuluttajan luottokelpoisuuden tarkistamisesta olisi kuuluttava luotonantajalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY⁽¹⁾ luottoriskiä koskevien säännösten soveltamista. Tätä varten luotonantajien olisi sallittava käyttää kuluttajan paitsi asianomaisen luottosopimuksen valmistelun myös pitkäaikaisen kaupallisen suhteen kuluessa toimittamia tietoja. Jäsenvaltioiden viranomaiset voisivat antaa myös asianmukaisia ohjeita ja opastusta luotonantajille. Myös kuluttajien olisi noudatettava varovaisuutta ja täytettävä sopimusvelvoitteensa.
- (26) Ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista huolimatta kuluttaja voi tarvita lisääpua päättääkseen, mikä luottosopimus tarjottujen tuotteiden joukosta soveltuu parhaiten hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luotonantajat antavat tällaista apua, joka koskee niiden kuluttajille tarjoamia luottotuotteita. Tarvittaessa kuluttajalle olisi yksilöllisellä tavalla selitettävä ennen sopimuksen tekoa annettavat asiaankuuluvat tiedot sekä tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet siten, että kuluttaja voi ymmärtää niiden mahdolliset vaikutukset hänen taloudelliseen tilanteeseensa. Tapauksen mukaan tätä velvollisuutta avustaa kuluttajaa olisi sovellettava myös luotonvälittäjiin. Jäsenvaltiot voisivat säätää, milloin ja missä määrin kuluttajalle on annettava tällaisia selityksiä ottaen huomioon erityiset olosuhteet, joissa luottoa tarjotaan, kuluttajan avuntarve ja yksittäisten luottotuotteiden luonne.
- (27) Luotonantajan olisi kuluttajan luottotilanteen arvioimiseksi haettava tietoa myös asiaankuuluvista tietokannoista; oikeudellinen ja todellinen tilanne voi edellyttää eri laajuisia hakuja. Jotta ei aiheuteta kilpailun vääristymistä luotonantajien välillä, olisi varmistettava, että luotonantajilla on pääsy kuluttajia koskeviin yksityisiin tai julkisiin tietokantoihin jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittautuneet, asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin luotonantajiin nähden syrjimättömin ehdoin.
- (28) Jos luottihakemuksen hylkääminen perustuu tietokantaan tehtyyn hakuun, luotonantajan olisi ilmoitettava kuluttajalle tämä tosiseikka ja tarkemmat tiedot käytetystä tietokannasta. Luotonantajaa ei kuitenkaan olisi velvoitettava antamaan tällaisia tietoja, jos tämä on kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä, esimerkiksi rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevassa lainsäädännössä. Lisäksi tällaisia tietoja ei saisi antaa, jos se olisi vastoin oikeusjärjestyksen perusteita tai yleisen turvallisuuden tavoitteita, kuten rikosten torjuntaa, tutkintaa tai selvittämistä tai syytteenpanoa.
- (29) Tällä direktiivillä ei säännellä sopimusoikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät luottosopimusten pätevytyteen. Tämän vuoksi jäsenvaltiot voivat tällä alalla pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jos ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Jäsenvaltiot voivat säännellä luottosopimuksen tekemistä koskevaan tarjoukseen sovellettavia oikeudellisia säännöksiä, erityisesti niitä, joissa säädetään tarjouksen antamisajankohdasta ja siitä, minkä ajan tarjous on luotonantajaa sitova. Jos tällainen tarjous tehdään samanaikaisesti kun annetaan tässä direktiivissä säädetyt ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, se — kuten kaikki lisätiedot, jotka luotonantaja haluaa antaa kuluttajalle — olisi annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää ”Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeeseen.
- (30) Jotta kuluttaja voi tietää luottosopimuksen mukaiset oikeutensa ja velvollisuutensa, sopimuksessa olisi oltava selkeästi ja tiiviisti kaikki tarvittavat tiedot.
- (31) Täydellisen avoimuuden varmistamiseksi kuluttajalle olisi annettava lainakorkoa koskevat tiedot sekä ennen sopimuksen tekoa että sopimuksen tekohetkellä. Sopimussuhteen aikana kuluttajalle olisi edelleen tiedotettava vaihtuvan lainakoron muutoksista ja niiden maksuihin aiheuttamista muutoksista. Tämä ei rajoita sellaisen kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista, joka ei liity kuluttajalle annettaviin tietoihin ja jossa säädetään muita kuin maksuja koskevista muutoksiin sovellettavista edellytyksistä tai seurauksista, lainakoroista ja muista luoton taloudellisista ehdoista, kuten säännöistä, joiden mukaan luotonantaja voi muuttaa lainakorkoa vain, jos tällaiselle muutokselle on perusteltu syy, tai että kuluttaja voi päättää sopimuksen lainakoron tai muun luottoa koskevan taloudellisen ehdon muuttuessa.

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2007/18/EY (EUVL L 87, 28.3.2007, s. 9).

- (32) Sopimuspuolilla olisi oltava oikeus irtisanoa toistaiseksi tehty luottosopimus. Lisäksi luotonantajalla olisi oltava oikeus, jos luottosopimuksessa on niin sovittu, objektiivisesti perustelluista syistä keskeyttää kuluttajan oikeus tehdä nostoja toistaiseksi voimassa olevan luottosopimuksen perusteella. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi epäily luoton luvattomasta tai petollisesta käytöstä tai huomattavasti kasvanut riski siitä, että kuluttaja ei kykene täyttämään velvoitteitaan maksaa luotto takaisin. Tämä direktiivi ei vaikuta sopimusoikeuden alalla annettuihin kansallisiin säännöksiin, joilla säännellään sopimuspuolten oikeuksia päättää luottosopimus sopimusrikkomuksen perusteella.
- (33) Jotta voidaan lähentää peruuttamisoikeuteen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä samanlaisilla aloilla, on tarpeen säätää peruuttamisoikeudesta ilman seuraamusta ja perusteluvelvollisuutta samanlaisin ehdoin kuin on säädetty rahoituspalveluiden etämyynnistä kuluttajalle 23 päivänä syyskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/65/EY⁽¹⁾.
- (34) Jos kuluttaja peruuttaa luottosopimuksen, jonka yhteydessä hän on saanut tavaroita, etenkin jos kyseessä on osamaksu- taikka vuokra- tai leasing-sopimus, johon sisältyy lunastusvelvollisuus, tämän direktiivin säännöksillä ei olisi rajoitettava tavarain palauttamista tai muita vastaavia kysymyksiä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä.
- (35) Liitännäisissä luottosopimuksissa tavarain tai palvelun hankkiminen ja tätä tarkoitusta varten tehty luottosopimus ovat toisistaan riippuvaisia. Mikäli kuluttaja käyttää yhteisön oikeuteen perustuvaa peruuttamisoikeuttaan hankintasopimuksen osalta, liitännäisen luottosopimuksen ei tämän vuoksi olisi enää oltava kuluttajaa sitova. Tämä ei saisi vaikuttaa liitännäisiin luottosopimuksiin sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön, jos hankintasopimus on rauennut tai jos kuluttaja on käyttänyt kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaa peruuttamisoikeuttaan. Se ei saisi myöskään vaikuttaa kansallisilla säännöksillä kuluttajille annettuihin oikeuksiin, joiden mukaan kuluttajan ja tavaroiden toimittajan tai palveluiden suorittajan välillä ei voida tehdä sitoumusta tai suorittaa maksua tavaroiden tai palvelujen hankinnan rahoittamiseksi, ellei kuluttaja ole allekirjoittanut luottosopimusta.
- (36) Kuluttajalla olisi tietyin edellytyksin oltava mahdollisuus vaatia oikeuksiensa täyttämistä luotonantajalta, mikäli syntyy hankintasopimusta koskevia ongelmia. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin määritettävä, missä määrin ja millä edellytyksin kuluttajan on vaadittava tavarain toimittajalta tai palvelun suorittajalta oikeuksiensa täyttämistä, erityisesti panemalla vireille kanne tätä vastaan, ennen kuin hän voi vaatia niitä luotonantajalta. Tällä direktiivillä ei saisi poistaa kuluttajilta oikeuksia, jotka perustuvat myyjän tai palvelun suorittajan ja luotonantajan yhteisvastuuta koskeviin kansallisiin säännöksiin.
- (37) Kuluttajan olisi voitava täyttää velvoitteensa ennen luottosopimuksessa sovittua määräpäivää. Jos luotto maksetaan takaisin ennenaikaisesti joko kokonaisuudessaan tai osittain, luotonantajalla olisi oltava oikeus saada korvausta ennenaikaiseen takaisinmaksuun suoraan liittyvistä kustannuksista ottaen huomioon myös luotonantajalle aiheutuvat mahdolliset säästöt. Korvauksen laskentamenetelmän määrittelyssä on kuitenkin noudatettava useita periaatteita. Luotonantajalle maksettavan korvauksen laskemisen olisi oltava avoin ja kuluttajan kannalta ymmärrettävä jo ennen sopimuksen tekoa ja joka tapauksessa luottosopimuksen täyttämisaikana. Lisäksi laskentamenetelmän olisi oltava luotonantajan kannalta helppokäyttöinen ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa korvauksen valvontaa olisi helpotettava. Näin ollen ja koska kulutusluottoa ei kestopensa ja suuruutensa vuoksi rahoiteta pitkäaikaisilla rahoitusmekanismeilla, enimmäiskorvauksen määrä olisi vahvistettava kiinteämääräisenä. Tällainen toimintatapa vastaa kulutusluottojen erityisluonnetta, eikä se saisi vaikuttaa mahdolliseen erilaiseen toimintatapaan muiden, pitkäaikaisten rahoitusmekanismien avulla rahoitettavien tuotteiden, esimerkiksi kiinteäkorkeisten kiinnitysluottojen kohdalla.
- (38) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää, että luotonantaja voi vaatia korvausta ennenaikaisesta takaisinmaksusta vain, jos 12 kuukauden aikana takaisin maksettu määrä ylittää jäsenvaltioiden määrittelemän kynnysarvon. Vahvistaessaan kynnysarvoa, joka ei saisi olla suurempi kuin 10 000 EUR, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon esimerkiksi kulutusluottojen keskimääräinen määrä markkinoillaan.
- (39) Luottosopimuksen mukaisten luotonantajan oikeuksien siirto ei saisi heikentää kuluttajan asemaa. Kuluttajalle olisi myös tiedotettava asianmukaisesti luottosopimuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle. Jos alkuperäinen luotonantaja siirronsaajan suostumuksella jatkaa edelleen toimintaansa luotonantajana suhteessa kuluttajaan, siirrostä tiedottaminen ei kuitenkaan ole kuluttajan kannalta tärkeää. Sen vuoksi olisi liiallista vaatia Euroopan unionin tasolla, että kuluttajalle on tällaisissa tapauksissa tiedotettava luottosopimuksen siirrosta.
- (40) Jäsenvaltioille olisi jätettävä vapaus pitää voimassa tai ottaa käyttöön kollektiivisia tiedottamismuotoja koskevia kansallisia sääntöjä, jos tämä on tarpeen syistä, jotka liittyvät monimutkaisten liiketoimien tehokkuuteen; näitä voivat olla esimerkiksi varojen arvopaperistaminen tai likvidaatio, jotka tapahtuvat pankkien joutuessa hallinnolliseen pakkoselvitystilaan.

⁽¹⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/29/EY.

- (41) Sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan edistämiseksi sekä kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi koko yhteisön alueella on tarpeen varmistaa todellista vuosikorkoa koskevien tietojen vertailukelpoisuus kaikkialla yhteisössä. Direktiivissä 87/102/ETY säädetyistä todellisen vuosikoron laskemisesta sovellettavasta yhtenäisestä matemaattisesta kaavasta huolimatta todelliset vuosikorot eivät ole vielä täysin vertailukelpoisia kaikkialla yhteisössä. Yksittäisissä jäsenvaltioissa koron laskemisesta otetaan huomioon erilaisia kustannustekijöitä. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi määriteltävä kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset selvästi ja ymmärrettävästi.
- (42) Markkinoiden avoimuuden ja vakauden varmistamiseksi ja kunnes yhdenmukaistamisessa on edetty pidemmälle, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on toteutettu aiheelliset toimenpiteet luotonantajien sääntelemiseksi tai valvomiseksi.
- (43) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tässä direktiivissä pyritään erityisesti varmistamaan, että henkilötietojen suoja, omistusoikeutta, syrjäntäkieltoa, perhe-elämän ja työelämän suoja ja kuluttajansuojaa koskevia sääntöjä noudatetaan täysimääräisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisten sääntöjen antaminen kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjen näkökohtien osalta, vaan se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Vaikka seuraamusten valinta on jäsenvaltioiden harkinnassa, olisi säädettyjen seuraamusten oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (46) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

- (47) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä todellisen vuosikoron laskemiseen tarvittavia lisäoletuksia. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädetyä valvonnan käsitteitä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (48) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (49) Ottaen huomioon niiden muutosten lukumäärä, joita direktiiviin 87/102/ETY on tarpeen tehdä kulutusluottojen alan kehityksen vuoksi, ja se, että yhteisön lainsäädännön olisi oltava selkeää, mainittu direktiivi olisi tämän mukaisesti kumottava ja korvattava tällä direktiivillä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on kulutusluottosopimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tiettyjen näkökohtien yhdenmukaistaminen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan luottosopimuksiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraavaan:
 - a) luottosopimukset, joiden vakuutena on joko kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai jäsenvaltiossa yleisesti käytetty muu vastaava vakuus, joka kohdistuu kiinteään omaisuuteen, tai kiinteään omaisuuteen liittyvään oikeuteen;
 - b) luottosopimukset, joiden tarkoituksena on maa-alueen tai olemassa olevan tai suunnitellun rakennuksen omistusoikeuden hankkiminen tai säilyttäminen;
 - c) luottosopimukset, joissa luoton kokonaismäärä on alle 200 EUR tai yli 100 000 EUR;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- d) vuokra- tai leasing-sopimukset, jos tällaisessa sopimuksessa tai erillisessä sopimuksessa ei ole määräystä velvoitteesta lunastaa sopimuksen kohdetta; tällaisen lunastamisvelvoitteen katsotaan olevan olemassa, jos luotonantaja päättää tästä yksipuolisesti;
- e) luottosopimukset, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukaan luotto on maksettava takaisin kuukauden kuluessa;
- f) luottosopimukset, joiden mukaan luotto myönnetään korotta ja ilman muita maksuja, sekä luottosopimukset, joiden nojalla luotto on maksettava takaisin kolmen kuukauden kuluessa ja joissa edellytetään vain vähäisten maksujen suorittamista;
- g) luottosopimukset, joilla työnantaja myöntää työntekijöilleen sivutoimisesti luottoa korotta tai todellisella vuosikorolla, joka alittaa markkinoilla vallitsevan korkotason ja jota ei yleisesti tarjota yleisölle;
- h) luottosopimukset, jotka tehdään rahoitusvälineiden markkinoinnista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten tai direktiivin 2006/48/EY 4 artiklassa määriteltyjen luottolaitosten kanssa ja joiden tarkoituksena on mahdollistaa, että sijoittaja voi suorittaa liiketoimen yhdellä tai useammalla direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetellulla rahoitusvälineellä, silloin kun luoton myöntävä sijoituspalveluyritys tai luottolaitos on osallisena tällaisessa liiketöimessä;
- i) luottosopimukset, jotka ovat seuraus tuomioistuimissa tai muun viranomaisen luona tehdystä sovitoratkaisusta;
- j) luottosopimukset, jotka koskevat maksutonta olemassa olevan velan maksamisen lykkäystä;
- k) luottosopimukset, joita tehtäessä kuluttajan on vakuutena annettava luotonantajan haltuun jokin tavara ja joissa kuluttajan vastuu rajoitetaan tarkasti kyseiseen pantattuun tavarahan;
- l) luottosopimukset, jotka koskevat lainoja, joita jonkin säännöksen nojalla myönnetään rajatulle yleisölle yleishyödyllisessä tarkoituksessa markkinoilla vallitsevaa korkoa alemmalla korolla tai korotta taikka muilla ehdoin, jotka ovat markkinoilla vallitsevia ehtoja edullisemmat kuluttajan kannalta, ja enintään markkinoilla vallitsevaa korkoa vastavalla korolla.

3. Luottosopimuksiin, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukaan luotto on maksettava takaisin pyynnöstä tai kolmen kuukauden kuluessa, sovelletaan ainoastaan 1–3 artiklaa, 4 artiklan 1 kohtaa, 4 artiklan 2 kohdan

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/31/EY (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60).

a–e alakohtaa, 4 artiklan 4 kohtaa, 6–9 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 2 kohdan a–g, l, p sekä r–u alakohtaa, 10 artiklan 3 kohtaa, 12 ja 15 artiklaa, 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä, 17 artiklaa ja 19–32 artiklaa.

Tällaisiin luottosopimuksiin sisällytettäviin tietoihin on kuuluttava myös tiedot luottosopimuksen tekohetkestä alkaen sovellettavista maksuista sekä tarvittaessa ehdot, joiden mukaan näitä maksuja voidaan muuttaa.

4. Luottosopimuksiin, joissa on kyse tili- tai luottorajan ylityksestä, sovelletaan ainoastaan 1–3, 18, 20 ja 22–32 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että ainoastaan 1–4, 6, 7 ja 9 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 2 kohdan a–h ja l alakohtaa, 10 artiklan 3 kohtaa, sekä 11, 13 ja 16–32 artiklaa sovelletaan sellaisen organisaation tekemiin luottosopimuksiin, joka:

- a) on perustettu jäsentensä keskinäiseksi hyödyksi;
- b) ei tuota voittoa muille kuin jäsenilleen;
- c) täyttää kansallisessa lainsäädännössä vaaditun sosiaalisen tarkoituksen;
- d) ottaa vastaan ja hoitaa ainoastaan jäsentensä säästöjä ja tarjoaa luotonsaantimahdollisuuksia ainoastaan jäsenilleen; ja
- e) tarjoaa luottoja, joiden todellinen vuosikorko on tavannoimaista markkinoilla vallitsevaa korkoa alhaisempi tai joiden todelliselle vuosikorolle on kansallisessa lainsäädännössä asetettu yläraja;

ja jonka jäseniä voivat olla vain tietyssä paikassa asuvat tai työskentelevät henkilöt, tietyn työnantajan palveluksessa ja tai sen palveluksesta eläkkeellä olevat työntekijät taikka henkilöt, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä asetetut edellytykset, joiden mukaan jäsenten välillä katsotaan olevan yhdyside.

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä direktiiviä tällaisen organisaation tekemiin luottosopimuksiin, jos kaikkien sen tekemien voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvo on vähäpätöinen suhteessa kaikkien siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio sijaitsee, voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvoon ja jos kaikkien tällaisten organisaatioiden kyseisessä jäsenvaltiossa tekemien kaikkien voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvo on alle 1 prosentti kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa tehtyjen voimassa olevien luottosopimusten kokonaisarvosta.

Jäsenvaltioiden on vuosittain tarkasteltava uudelleen, ovatko tällaisen vapautuksen soveltamisen edellytykset edelleen olemassa, ja toteutettava tarvittavat toimet vapautuksen peruuttamiseksi, jos ne katsovat, etteivät edellytykset enää täyty.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vain 1–4, 6, 7 ja 9 artiklaa, 10 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 2 kohdan a–i, l ja q alakohtaa, 10 artiklan 3 kohtaa sekä 11, 13, 16 ja 18–32 artiklaa sovelletaan luottosopimuksiin, joissa edellytetään luotonantajan ja kuluttajan sopivan maksujen lykkäämistä tai takaisinmaksua koskevista järjestelyistä silloin, kun kuluttaja ei ole noudattanut alkuperäistä luottosopimusta, ja jos

- a) tällaisten järjestelyjen avulla vältettäisiin todennäköisesti tällaista sopimuksen noudattamatta jättämistä koskeva tuomioistuinmenettely; ja
- b) ehdot eivät tämän myötä muuttuisi kuluttajan kannalta epäedullisemmiksi kuin ne, joista on määrätty alkuperäisessä luottosopimuksessa.

Jos luottosopimus kuuluu 3 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan kuitenkin ainoastaan mainitun kohdan säännöksiä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa toimituksissa toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa;
- b) 'luotonantajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan myöntää tai lupaa myöntää luottoja;
- c) 'luottosopimuksella' sopimusta, jonka mukaan luotonantaja myöntää tai lupaa myöntää kuluttajalle luottoa maksun lykkäyksen, lainan tai muun vastaavan taloudellisen järjestelyn muodossa, lukuun ottamatta palvelun jatkuvaa suorittamista tai samantyyppisten tavaroiden jatkuvaa toimittamista koskevia sopimuksia, joiden mukaan kuluttaja maksaa palvelut tai tavarat niiden toimittamisen ajan maksuerissä;
- d) 'tilinylitysmahdollisuudella' nimenomaista luottosopimusta, jossa luotonantaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan käyttelytilin saldon;
- e) 'tili- tai luottorajan ylityksellä' hiljaisesti hyväksyttyä tiliylitystä, jossa luotonantaja antaa kuluttajan saataville varoja, jotka ylittävät kuluttajan käyttelytilin saldon tai sovitun tilinylitysmahdollisuuden;
- f) 'luotonvälittäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei toimi luotonantajana ja joka elinkeino-, liike- tai

ammattitoiminnassaan rahallista tai muuna taloudellisenä etuna sovittua korvausta vastaan:

- i) esittelee tai tarjoaa kuluttajille luottosopimuksia; tai
- ii) avustaa kuluttajia tekemällä luottosopimusten suhteen muita kuin i alakohdassa tarkoitettuja valmisteluja; tai
- iii) tekee luotonantajan puolesta luottosopimuksia kuluttajien kanssa;
- g) 'kuluttajalle aiheutuvilla luoton kokonaiskustannuksilla' kaikkia kustannuksia, mukaan luettuina korko, palkkiot, verot ja muunlaiset maksut, jotka kuluttajan on maksettava luottosopimuksen yhteydessä ja jotka ovat luotonantajan tiedossa, notaarikuluja lukuun ottamatta; näihin kustannuksiin kuuluvat myös luottosopimukseen liittyvien lisäpalveluiden kustannukset, erityisesti vakuutusmaksut, jos palvelusopimuksen tekeminen on pakollista luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin,
- h) 'kuluttajan maksettavaksi tulevalla kokonaismäärällä' luoton kokonaismäärän ja kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten yhteismäärää;
- i) 'todellisella vuosikorolla' kuluttajalle aiheutuvia luoton kokonaiskustannuksia ilmaistuna vuosikorkona luoton kokonaismäärälle;
- j) 'lainakorolla' korkoa, joka ilmoitetaan nostetun luoton määrään vuositasolla sovellettuna kiinteänä tai vaihtuvana prosenttilukuna;
- k) 'kiinteällä lainakorolla' luotonantajan ja kuluttajan luottosopimuksessa ainoastaan määrättyä kiinteää prosenttilukua käyttäen sopimaa yhtä lainakorkoa luottosopimuksen koko voimassaoloajaksi tai useita lainakorkoja tietyiksi kausiksi. Jos kaikkia lainakorkoja ei määritellä luottosopimuksessa, lainakoron katsotaan olevan kiinteä vain niinä kausina, joina lainakorko on määritelty ainoastaan luottosopimuksen tekohetkellä sovittuna tietyinä kiinteinä prosenttilukuna;
- l) 'luoton kokonaismäärällä' luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaismäärää;
- m) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavissa myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;

- n) 'liitännäisellä luottosopimuksella' luottosopimusta; jossa
- i) kyseinen luotto käytetään yksinomaan tietyn tavaran toimittamista tai tietyn palvelun suorittamista koskevan sopimuksen rahoittamiseen; ja
- ii) nämä kaksi sopimusta muodostavat objektiivisesti katsottuna kaupallisen kokonaisuuden; kaupallisen kokonaisuuden katsotaan olevan olemassa, kun tavaroiden toimittaja tai palveluiden suorittaja rahoittaa itse kuluttajalle myönnettävän luoton tai — kolmannen osapuolen rahoittaessa luoton — kun luotonantaja hyödyntää tavaroiden toimittajan tai palveluiden suorittajan palveluita luottosopimuksen tekemisen tai valmistelun yhteydessä.

II LUKU

ENNEN LUOTTOSOPIMUKSEN TEKEMISTÄ ANNETTAVAT TIEDOT JA SOVELLETTAVAT KÄYTÄNNÖT

4 artikla

Mainonnassa ilmoitettavat vakiotiedot

- Luottosopimuksia koskevassa mainonnassa, jossa ilmoitetaan korko tai mitä hyvänsä muita kuluttajalle aiheutuvia luoton kustannuksia koskevia lukuja, on oltava mukana tämän artiklan mukaiset vakiotiedot. Tätä velvollisuutta ei sovelleta, jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan ilmoittamaan todellinen vuosikorko luottosopimuksia koskevassa mainonnassa, jossa ei ilmoiteta korkoa tai kuluttajalle aiheutuvia luoton kustannuksia koskevia muita lukuja.
- Vakiotiedoissa on viitattava seuraaviin seikkoihin seuraavassa järjestyksessä selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi edustavan esimerkin avulla:
 - luoton korko, kiinteänä tai vaihtuvana tai tarvittaessa molempina sekä yksityiskohtaiset tiedot kaikista sovellettavista maksuista;
 - luoton kokonaismäärä;
 - todellinen vuosikorko; jos on kyse 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa;
 - luottosopimuksen kesto;
 - jos on kyse tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta, käteishinta ja mahdollisten ennakkomaksujen määrä; ja
 - tarvittaessa mukaan kuluttajan maksettava kokonaismäärä ja maksuerien määrä.
- Jos luottosopimukseen liittyyvää lisäpalvelua, erityisesti vakuutusta, koskevan sopimuksen tekeminen on pakollinen edellytys luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin, eikä tämän palvelun kustannuksia voida määrittää

ennakkoon, velvollisuus tehdä tällainen sopimus on myös mainittava selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi yhdessä todellisen vuosikoron kanssa.

- Tällä artiklalla ei rajoiteta direktiivin 2005/29/EY soveltamista.

5 artikla

Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot

- Luotonantajan ja luotonvälittäjän on hyvissä ajoin ennen kuin luottosopimus tai tarjous sitoo kuluttajaa annettava kuluttajalle luotonantajan tarjoamien sekä mahdollisten kuluttajan ilmoittamien mieltymysten ja tietojen pohjalta eri tarjousten vertailemiseen tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tehdä perustellun päätöksen luottosopimuksen tekemisestä. Tällaiset kirjalliset tai muulla pysyvällä välineellä olevat tiedot on toimitettava liitteessä II olevan "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen avulla. Luotonantajan katsotaan täyttäneen tässä kohdassa ja direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset, jos hän on toimitanut "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen.

Kyseisissä tiedoissa on mainittava seuraavat seikat:

- luottotyyppi;
- luotonantajan henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- luoton kokonaismäärä ja nostoa koskevat ehdot;
- luottosopimuksen kesto;
- tavara tai palvelu ja sen käteishinta, jos on kyse on tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta ja liitännäisestä luottosopimuksesta;
- lainakorko, lainakoron soveltamista koskevat ehdot ja, mikäli se käytettävissä, alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko sekä lainakoron muuttumiseen liittyvät kaudet, ehdot ja menettely. Jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, edellä mainitut tiedot on annettava kaikista sovellettavista koroista;
- todellinen vuosikorko ja kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä edustavan esimerkin avulla esitettyinä siten, että mainitaan kaikki kyseisen koron laskemiseen käytetyt oletukset; jos kuluttaja on ilmoittanut luotonantajalle yhdestä tai useammasta haluamansa luoton osatekijästä, kuten luottosopimuksen kestosta ja luoton kokonaismäärästä, luotonantajan on otettava nämä osatekijät huomioon;

- h) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun saatavista peritään erisuuruisia lainakorkoja;
- i) mahdolliset tilinhoitomaksut yhdestä tai useammasta tilistä, joille kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumat, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista, sekä sellaisen maksuvälineen käyttömaksut, jota käytetään sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostamiseen, ja kaikki luottosopimuksesta aiheutuvat muut maksut sekä ehdot, joiden mukaisesti näitä maksuja voidaan muuttaa;
- j) mahdolliset kustannukset, jotka kuluttajan on maksettava notaarille luottosopimuksen tekemisestä;
- k) mahdollinen velvollisuus tehdä luottosopimukseen liittyvä lisäpalvelua koskeva sopimus, erityisesti vakuutus sopimus, jos tällaisen sopimuksen tekeminen on pakollinen edellytys luoton saamiseksi joko yleensä tai markkinoiduin ehdoin;
- l) viivästyskorko ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä tapauksen mukaan mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;
- m) varoitus maksulainlyönnin seuraamuksista;
- n) mahdollisesti vaadittavat vakuudet;
- o) peruuttamisoikeus tai ettei sitä ole;
- p) oikeus ennen aikaiseen takaisinmaksuun ja tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla tämä korvaus määritetään;
- q) kuluttajan oikeus saada 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti välittömästi ja maksutta tieto luottokelpoisuuden arvioimiseksi tietokantaan tehdyn haun tuloksesta;
- r) kuluttajan oikeus saada pyynnöstä maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa; ja
- s) mahdollinen ajanjakso, jonka ajan ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.

Kaikki lisätiedot, jotka luotonantaja mahdollisesti antaa kuluttajalle, on annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeeseen.

2. Jos yhteydenotoissa käytetään puhelinviestintää direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, on mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen luettelukohdan mukaisen kuvauksen rahoituspalvelun pääasiallisista ominaisuuksista kuitenkin sisällettävä ainakin tämän artiklan 1 kohdan c, d, e, f ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä todellinen vuosikorko edustavan esimerkin avulla esitettynä, samoin kuin kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä.

3. Jos sopimus on kuluttajan pyynnöstä tehty käyttäen etäviestintävälinettä, jonka avulla tietoja ei voida 1 kohdan mukaisesti toimittaa erityisesti 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, luotonantajan on toimitettava kuluttajalle "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomake kokonaisuudessaan täytettynä välittömästi luottosopimuksen tekemisen jälkeen.

4. Kuluttajalle on toimitettava pyynnöstä "Vakiomuotoiset eurooppalaiset kulutusluottotiedot" -lomakkeen lisäksi maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa.

5. Jos kyse on luottosopimuksista, jonka mukaan kuluttajan suorittamat maksut eivät johda välittömään luoton kokonaismäärän vastaavaan lyhenemiseen vaan ne käytetään pääoman kartuttamiseen luottosopimuksessa tai lisäopimuksessa vahvistettuina ajanjaksoina ja siinä määrättyin ehdoin, 1 kohdan mukaan ennen sopimuksen tekoa annettavissa tiedoissa on ilmaistava selkeästi ja tiiviisti, että tällaisessa luottosopimuksessa ei taata luottosopimuksen mukaisesti nostetun luoton kokonaismäärän takaisinmaksua, paitsi jos tällainen takuu annetaan.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat ja tapauksen mukaan luotonvälittäjät antavat kuluttajalle riittävät selvitykset, jotta kuluttaja kykenee arvioimaan, soveltuuko tarjottu luottosopimus hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa, tarvittaessa selittämällä 1 kohdan mukaiset ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet ja niiden mahdolliset erityiset vaikutukset kuluttajaan, sekä myös kuluttajan suoritettavaksi tulevien maksujen laiminlyönnin seuraamukset. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tapaa ja laajuutta, jonka mukaisesti tätä apua on annettava sekä sitä, kuka apua antaa, ottamalla huomioon luottosopimuksen tarjoamistilanteen erityisolosuhteet, henkilön, jolle sopimusta tarjotaan, ja tarjotun luottotyypin.

6 artikla

Ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevat vaatimukset eräiden tilinylitysmahdollisuutena myönnettäviä luottoja koskevien sopimusten ja eräiden erityisten luottosopimusten yhteydessä

1. Luotonantajan ja tapauksen mukaan luotonvälittäjän on hyvissä ajoin ennen kuin 2 artiklan 3, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu luottosopimus tai luottosopimusta koskeva tarjous sitoo kuluttajaa annettava kuluttajalle luotonantajan tarjoamien luottoehtojen sekä mahdollisten kuluttajan ilmoittamien mieltymysten ja tietojen pohjalta eri tarjousten vertailemiseen tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tehdä perustellun päätöksen luottosopimuksen tekemisestä.

Kyseisissä tiedoissa on mainittava seuraavat seikat:

- a) luottotyyppi;
- b) luotonantajan henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- c) luoton kokonaismäärä;
- d) luottosopimuksen kesto;
- e) tavara tai palvelu ja sen käteishinta, kun kyse on tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta;
- f) lainakorko, lainakoron soveltamista koskevat ehdot ja alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko, luottosopimuksen tekohetkestä alkaen sovellettavat maksut ja mahdolliset ehdot, joiden mukaan näitä maksuja voidaan muuttaa;
- g) todellinen vuosikorko edustavien esimerkkien avulla esitetynä mainiten kaikki kyseisen koron laskemiseen käytettävät oletukset;
- h) luottosopimuksen päättämistä koskevat ehdot ja menettely;
- i) tapauksen mukaan maininta siitä, että kuluttajaa voidaan milloin tahansa vaatia maksamaan takaisin koko luoton määrä;
- j) viivästyskorko ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;
- k) kuluttajan oikeus saada 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti välittömästi ja maksutta tieto luottokelpoisuuden arvioimiseksi tietokantaan tehdyn haun tuloksesta;
- l) kuluttajan oikeus saada pyynnöstä välittömästi ja maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa;
- m) takaisinmaksua koskevat ehdot ja menettely; ja
- n) mahdollinen ajanjakso, jonka ajan ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa.

Nämä tiedot on toimitettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot voidaan toimittaa tämän III olevan ”Eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeen avulla. Luotonantajan katsotaan täyttäneen tässä kohdassa ja direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut ”Eurooppalaiset kulutusluottotiedot” -lomakkeen.

2. Jos on kyse 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa.

3. Jos kyse on 2 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettusta luottosopimuksesta, tämän artiklan 1 kohdan mukaan kuluttajalle annettavien tietojen on sisällettävä myös seuraavat:

- a) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun niistä peritään erisuuruisia lainakorkoja; ja
- b) oikeus enneaikaiseen takaisinmaksuun ja tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla tämä korvaus määritetään.

Jos luottosopimus kuuluu 2 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan kuitenkin ainoastaan tämän artiklan 1 kohdan säännöksiä.

4. Jos yhteydenotoissa käytetään puhelinviestintää ja jos kuluttaja pyytää, että tilinylitysmahdollisuus on saatavilla välittömästi, kuvaukseen rahoituspalvelun pääasiallisista ominaisuuksista on kuitenkin sisällyttävä ainakin 1 kohdan c, f, g ja i alakohdassa tarkoitettut tiedot. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen luottosopimusten osalta kuvaukseen rahoituspalvelun pääasiallisista ominaisuuksista on lisäksi sisällyttävä ilmoitus luottosopimuksen kestosta.

5. Sen poikkeuksen estämättä, josta on säädetty 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, jäsenvaltioiden on sovellettava vähintään tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen vaatimuksia luottosopimuksiin, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukainen luotto on maksettava takaisin kuukauden kuluessa.

6. Kuluttajalle on toimitettava pyynnöstä 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi maksutta luottosopimusluonnos, jossa on 10 artiklassa säädetyt tiedot, jos mainittua artiklaa sovelletaan. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta kuluttajan kanssa.

7. Jos sopimus on kuluttajan pyynnöstä tehty käyttäen etäviestintävälinettä, jonka avulla tietoja ei 1 ja 3 kohdan mukaisesti voida toimittaa, 4 kohdassa tarkoitettut tapaukset mukaan lukien, luotonantajan on täytettävä 1 ja 3 kohdassa säädetyt velvollisuutensa toimittamalla 10 artiklan mukaiset sopimusta koskevat tiedot soveltuvin osin välittömästi luottosopimuksen tekemisen jälkeen, jos mainittua artiklaa sovelletaan.

7 artikla

Poikkeukset ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista koskevista vaatimuksista

Edellä olevia 5 ja 6 artiklaa ei sovelleta tavaroiden toimittajiin tai palveluiden suorittajiin, jotka toimivat luotonvälittäjinä vain sivutoimisesti. Tämä ei rajoita luotonantajan velvollisuutta varmistaa, että kuluttaja saa mainituissa artikloissa tarkoitettujen ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen.

8 artikla

Velvollisuus arvioida kuluttajan luottokelpoisuus

1. Luotonantajan on ennen luottosopimuksen tekemistä arvioitava kuluttajan luottokelpoisuus riittävien tietojen perusteella, jotka on voitu saada kuluttajalta, ja tarpeen mukaan asiaankuuluvasta tietokannasta haettujen tietojen perusteella.

2. Jos osapuolet sopivat luoton kokonaismäärän muuttamisesta sopimuksen tekemisen jälkeen, luotonantajan on ajantasaisesti käytettävissään olevat kuluttajaa koskevat rahoitustiedot ja arvioitava kuluttajan luottokelpoisuus ennen luoton kokonaismäärän merkittävää lisäämistä.

III LUKU

PÄÄSY TIETOKANTOIHIN

9 artikla

Pääsy tietokantoihin

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että muiden jäsenvaltioiden luotonantajilla on rajat ylittävien luottojen yhteydessä pääsy kyseisessä jäsenvaltiossa käytettyihin tietokantoihin kuluttajien luottokelpoisuuden arvioimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ soveltamista. Pääsyn edellytysten on oltava syrjimättömiä.

2. Jos luottihakemus hylätään tietokantaan tehdyn haun perusteella, luotonantajan on ilmoitettava kuluttajalle välittömästi ja maksutta tällaisen haun tuloksesta ja tarkemmat tiedot käytetystä tietokannasta, jollei tällaisten tietojen antaminen ole kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä tai jollei se ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.

IV LUKU

LUOTTOSOPIMUKSIA KOSKEVAT TIEDOT JA OIKEUDET

10 artikla

Luottosopimuksissa mainittavat tiedot

1. Luottosopimukset on laadittava kirjallisina tai muulla pysyvällä tavalla.

Kaikkien sopimuspuolten on saatava yksi kappale luottosopimuksesta. Tämä artikla ei vaikuta sellaisiin kansallisiin sää-

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

töihin, jotka koskevat luottosopimusten tekemisen pätevyyttä ja jotka ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

2. Luottosopimuksessa on mainittava selkeästi ja tiiviisti:
 - a) luottotyyppi;
 - b) osapuolten henkilöllisyys ja käyntiosoite sekä tapauksen mukaan sopimuksen tekoon osallistuneen luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
 - c) luottosopimuksen kesto;
 - d) luoton kokonaismäärä ja sen nostoa koskevat ehdot;
 - e) tavara tai palvelu ja sen käteishinta, kun kyse on tietyn tavaran tai palvelun maksun lykkäyksenä myönnettävästä luotosta;
 - f) lainakorko, koron soveltamista koskevat ehdot sekä, mikäli ne ovat käytettävissä, alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko sekä lainakoron muuttumiseen liittyvät kaudet, ehdot ja menettelyt ja, jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, edellä mainitut tiedot kaikista sovellettavista koroista;
 - g) todellinen vuosikorko ja kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä laskettuina luottosopimuksen tekohetkellä; kaikki mainitun koron laskemiseen käytetyt oletukset on mainittava; 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun luottosopimuksen osalta jäsenvaltiot voivat päättää, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa;
 - h) kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit sekä tarvittaessa järjestys, jonka mukaisesti maksut osoitetaan eri saatavien lyhentämiseksi silloin, kun saatavista peritään erisuuruisia lainakorkoja;
 - i) kun kyseessä on sellaisen luottosopimuksen pääoman lyhennys, jossa luottoaika on kiinteä, lyhennystaulukon muodossa esitettävä tiliote suoritettavista maksuista sekä maksukaudet ja -ehdot; taulukossa on oltava kunkin maksuerän erittely, josta käy ilmi pääoman lyhennys, lainakoron perusteella laskettu korko ja mahdolliset lisäkustannukset; jos korko ei ole kiinteä tai jos lisäkustannuksia voidaan luottosopimuksen mukaan muuttaa, lyhennystaulukossa on ilmoitettava selvästi ja tiiviisti se, että taulukon tiedot ovat voimassa vain siihen asti, kun lainakorkoa tai lisäkustannuksia muutetaan luottosopimuksen mukaisesti;
 - j) jos maksuja ja korkoja on suoritettava ilman pääoman lyhennystä, luettelo koron ja siihen mahdollisesti liittyvien toistuvien ja kertaluonteisten maksujen maksukausista ja -ehdoista;

- k) mahdolliset tilinhoitomaksut yhdestä tai useammasta tilistä, joille kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumat, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista, sellaisen maksuvälineen käyttömaksut, jota käytetään sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostamiseen, ja kaikki luottosopimuksista aiheutuvat muut maksut sekä ehdot, joiden mukaisesti näitä maksuja voidaan muuttaa;
- l) luottosopimuksen tekoheikellä sovellettava viivästyskorko, ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt sekä mahdolliset sopimusehtojen noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksut;
- m) varoitus maksulainlyönnin seuraamuksista;
- n) mahdollisesti vaadittavat vakuudet ja vakuutukset;
- o) peruuttamisoikeus tai ettei sitä ole, tämän oikeuden käyttämisen määräaika ja muut ehdot sen käyttämiselle, mukaan lukien tiedot kuluttajan velvollisuudesta maksaa nostettu pääoma ja korko 14 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä maksettavan koron määrä päivää kohden;
- p) tiedot 15 artiklan soveltamisesta johtuvista oikeuksista sekä ehdot näiden oikeuksien käyttämiselle;
- q) oikeus ennenaikaiseen takaisinmaksuun, ennenaikaista takaisinmaksua koskeva menettely sekä tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla korvaus määritetään;
- r) menettely, jota noudatetaan käytettäessä oikeutta päättää luottosopimus;
- s) onko kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä, ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä;
- t) mahdolliset muut sopimusehdot;
- u) tarvittaessa toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimi ja osoite.

3. Jos kyse on luottosopimuksista, jonka mukaan kuluttajan suorittamat maksut eivät johda välittömään luoton kokonaismäärän vastaavaan lyhenemiseen vaan ne käytetään pääoman kartuttamiseen luottosopimuksessa tai lisäopimuksessa vahvistettuina ajanjaksoina ja siinä määrättyinä ehdoin, 2 kohdassa edellytetyissä tiedoissa on ilmaistava selkeästi ja tiiviisti, että tällaisessa luottosopimuksessa ei taata luottosopimuksen mukaisesti nostetun luoton kokonaismäärän takaisinmaksua, paitsi jos tällainen takuu annetaan.

11 artikla

Lainakorkoa koskevat tiedot

1. Kuluttajalle on tarvittaessa tiedotettava mahdollisesta lainakoron muutoksesta kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä

ennen muutoksen voimaantuloa. Tiedoissa on mainittava suoritettavien maksujen suuruus uuden lainakoron voimaantulon jälkeen ja, jos maksujen lukumäärä tai maksuvälit muuttuvat, niitä koskevat tiedot.

2. Osapuolet voivat kuitenkin sopia luottosopimuksessa, että 1 kohdassa tarkoitettut tiedot annetaan kuluttajalle määräajoin tapauksissa, joissa lainakoron muutos johtuu viitekoron muutoksesta ja uusi viitekorko julkistetaan asianmukaisin keinoin ja uutta viitekorkoa koskevat tiedot ovat myös saatavilla luotonantajan tiloissa.

12 artikla

Sopimus luotosta, joka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena

1. Jos luottosopimus koskee luottoa, joka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena, kuluttajalle on säännöllisesti tiedotettava kirjallisen tai muulla pysyvällä tavalla toimitetun tiliotteen avulla seuraavat tiedot:

- tarkka ajanjakso, jonka tiliote kattaa;
- nostetut luoton määrät ja nostojen päivämäärät;
- edellisen tiliotteen saldo ja sen päivämäärä;
- uusi saldo;
- kuluttajan suorittamien maksujen päivämäärä ja suuruus;
- sovellettava lainakorko;
- maksut, joita on sovellettu;
- tarvittaessa maksettava vähimmäismäärä.

2. Lisäksi kuluttajalle on tiedotettava lainakoron tai mahdollisesti suoritettavien maksujen korotuksista kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä ennen asianomaisen muutoksen voimaantuloa.

Osapuolet voivat kuitenkin sopia luottosopimuksessa, että tiedot lainakoron muutoksista annetaan kuluttajalle 1 kohdassa säädettyllä tavalla, mikäli lainakoron muutos johtuu viitekoron muutoksesta, uusi viitekorko julkistetaan asianmukaisin keinoin ja uutta viitekorkoa koskevat tiedot ovat myös saatavilla luotonantajan tiloissa.

13 artikla

Toistaiseksi voimassa olevat luottosopimukset

1. Kuluttaja voi irtisanoa toistaiseksi tehdyn luottosopimuksen maksutta päättämään milloin tahansa, jolleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika ei saa ylittää yhtä kuukautta.

Jos luottosopimuksessa niin sovitaan, luotonantaja voi irtisanoa toistaiseksi tehdyn luottosopimuksen antamalla siitä kuluttajalle vähintään kaksi kuukautta etukäteen ilmoituksen kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä.

2. Jos luottosopimuksessa niin sovitaan, luotonantaja voi objektiivisesti perustelluista syistä lakkauttaa kuluttajan oikeuden tehdä nostoja toistaiseksi voimassa olevan luottosopimuksen perusteella. Luotonantajan on ilmoitettava oikeuden lakkauttamisesta ja sen syistä kuluttajalle kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä mahdollisuuksien mukaan ennen lakkauttamista ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, jollei tällaisten tietojen antaminen ole kielletty muussa yhteisön lainsäädännössä tai se ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista.

14 artikla

Peruuttamisoikeus

1. Kuluttajalla on neljätoista kalenteripäivää aikaa peruuttaa luottosopimus esittämättä perusteluja.

Peruuttamisen määräaika alkaa:

- a) joko päivästä, jona luottosopimus tehdään; tai
- b) päivästä, jona kuluttaja saa sopimusehdot ja tiedot 10 artiklan mukaisesti, jos tämä päivä on tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua päivää myöhäisempi.

2. Jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan, hänen on:

- a) peruuttamisen voimaansaattamiseksi ilmoitettava siitä ennen 1 kohdassa tarkoitettua määräajan päättymistä luotonantajalle niiden tietojen mukaisesti, jotka luotonantaja on toimittanut 10 artiklan 2 kohdan o alakohdan mukaisesti, tavalla, joka voidaan todentaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Määräaikaa katsotaan noudatetun, jos tämä ilmoitus on lähetetty ennen määräajan päättymistä kirjallisena tai luotonantajan saatavilla ja käytettävissä olevalla muulla pysyvällä välineellä; ja
- b) maksettava luotonantajalle pääoma ja sille kertynyt korko luoton nostopäivästä päivään, jona pääoma maksetaan takaisin, tarpeettomasti viivyttelemättä ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluttua peruuttamisilmoituksen lähettämisestä luotonantajalle. Korko on laskettava sovitun lainakoron perusteella. Luotonantaja ei ole oikeutettu peruuttamistapauksessa saamaan kuluttajalta muuta korvausta kuin korvauksen luotonantajan viranomaisille mahdollisesti maksamista sellaisista maksuista, joita ei palauteta.

3. Jos luotonantaja tai kolmas osapuoli tarjoaa kolmannen osapuolen ja luotonantajan välisen sopimuksen perusteella luottosopimukseen liittyvän lisäpalvelun, lisäpalvelua koskeva sopimus ei enää sido kuluttajaa, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan peruuttaa luottosopimus tämän artiklan mukaisesti.

4. Jos kuluttajalla on 1–3 kohdan mukaisesti peruuttamisoikeus, direktiivin 2002/65/EY 6 ja 7 artiklaa sekä muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/EY (1) 5 artiklaa ei sovelleta.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei 1–3 kohtaa sovelleta luottosopimuksiin, jotka on lain mukaan tehtävä notaarin myötävaikutuksella, edellyttäen, että notaari vahvistaa, että kuluttajalle taataan 5 ja 10 artiklassa säädetyt oikeudet.

6. Tällä artiklalla ei rajoiteta sellaisen määräajan, jonka kuluessa sopimuksen toteuttaminen ei voi alkaa, vahvistamista koskevien kansallisten säännösten soveltamista.

15 artikla

Liitännäiset luottosopimukset

1. Jos kuluttaja on käyttänyt yhteisön oikeuteen perustuvaa oikeuttaan peruuttaa tavaroiden toimittamista tai palveluiden suorittamista koskeva sopimus, liitännäinen luottosopimus ei enää sido häntä.

2. Jos liitännäisen luottosopimuksen tarkoittamia tavaroita tai palveluita ei toimiteta tai suoriteta taikka jos ne toimitetaan tai suoritetaan vain osittain tai ne eivät ole niitä koskevan sopimuksen mukaisia, kuluttajalla on oikeus vaatia oikeuksiensa täyttämistä luotonantajalta, mikäli kuluttaja on vaatinut oikeuksiensa täyttämistä tavaroiden toimittajalta tai palvelun suorittajalta mutta ei ole saanut hänelle lain taikka tavaroiden toimitusta tai palvelujen suorittamista koskevan sopimuksen mukaisesti kuuluvaa suoritusta tavaroiden toimittajalta tai palveluiden suorittajalta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä laajuudessa ja millä edellytyksillä näitä oikeuskeinoja voidaan käyttää.

3. Tällä artiklalla ei rajoiteta sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joiden mukaan luotonantaja on yhteisvastuussa kuluttajan tavaroiden myyjälle tai palveluiden suorittajalle mahdollisesti esittämistä vaatimuksista, kun tavaroiden tai palveluiden hankinta tältä on rahoitettu luottosopimuksella.

16 artikla

Ennenaikainen takaisinmaksu

1. Kuluttajalla on milloin tahansa oikeus täyttää luottosopimuksen mukaiset velvollisuutensa kokonaan tai osittain. Tällöin kuluttajalla on oltava oikeus kohtuulliseen vähennykseen luoton kokonaiskustannuksista, ja tämä vähennys koostuu koroista ja kustannuksista sopimuksen jäljellä olevana voimassaoloaikana.

(1) EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31.

2. Luotonantajalla on oikeus saada korvaus mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan luoton ennaikaiseen takaisinmaksuun edellyttäen, että ennaikainen takaisinmaksu tapahtuu jaksolla, jonka osalta on sovittu kiinteästä lainakorosta ja jos luotonantaja osoittaa, että Euroopan keskuspankin viimeisimmässä ennen kyseessä olevan puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää toteuttamassa perusrahoitusoperaatiossa käytämä viitekorko on ennaikaisen takaisinmaksun hetkellä alempi kuin luottosopimuksen tekohetkellä. Sellaisen jäsenvaltion osalta, joka ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, tämä viitekorko on sen kansallisen keskuspankin asettama vastaava korko.

Luotonantaja määrittää tällaisen korvauksen, joka ei voi olla enempää kuin 1 prosentti ennaikaisesti maksetun luoton määrästä, jos ennaikaisen takaisinmaksun ja luottosopimuksen sovitun päättymisajankohdan välinen ajanjakso on yli vuoden pituinen. Jos tämä ajanjakso on alle vuoden pituinen, korvauksen määrä ei voi ylittää 0,5 prosenttia ennaikaisesti takaisinmaksetun luoton määrästä.

Korvaus ei saa olla suurempi kuin koron määrä, jonka kuluttaja olisi maksanut ennaikaisen takaisinmaksun ja luottosopimuksen sovitun päättymisajankohdan välisellä ajanjaksolla.

3. Ennaikaisesta takaisinmaksusta ei voida vaatia korvausta, jos

- a) takaisinmaksu on tapahtunut vakuutusopimuksen mukaisesti, jonka tarkoituksena on luoton takaisinmaksun takaaaminen;
- b) kun kyse on tilinyhtymismahdollisuudesta; tai
- c) takaisinmaksu tapahtuu sellaisen jakson aikana, jolta ei ole sovittu kiinteää lainakorkoa.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että luotonantaja voi vaatia tällaista korvausta vain, jos ennaikaisesti takaisinmaksettu määrä ylittää kansallisessa lainsäädännössä määritellyn kynnyksen arvon. Kynnyksen arvo ei saa olla millään 12 kuukauden jaksolla suurempi kuin 10 000 EUR.

17 artikla

Oikeuksien siirto

1. Jos luottosopimuksen mukaiset luotonantajan oikeudet tai itse luottosopimus siirretään kolmannelle osapuolelle, kuluttajalla on oikeus esittää siirronsaajaa kohtaan kaikki ne väitteet, jotka hän olisi voinut esittää alkuperäistä luotonantajaa kohtaan, esimerkiksi vaatia kuittausta, jos se sallitaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Kuluttajalle on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettu siirtämisestä lukuun ottamatta tapauksia, joissa alkuperäinen luotonantaja toimii edelleen luottosopimuksen uuden haltijan suostumuksella luotonantajana suhteessa kuluttajaan.

18 artikla

Tili- tai luottorajan ylitys

1. Kun on kyse sopimuksesta, joka koskee sellaisen käyttötilin avaamisesta, jonka puitteissa kuluttajalla on mahdollisesti oikeus ylittää tili- tai luottoraja, sopimuksen on sisällettävä myös 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettut tiedot. Luotonantajan on joka tapauksessa toimitettava nämä tiedot säännöllisesti kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

2. Jos tili- tai luottorajan ylitys on huomattava ja se kestää yli kuukauden, luotonantajan on viipymättä ilmoitettava kuluttajalle kirjallisesti tai jollakin muulla pysyvällä välineellä

- a) tili- tai luottorajan ylityksestä;
- b) ylityksen määrästä;
- c) lainakorosta;
- d) sovellettavista seuraamuksista, maksuista tai viivästyskorosta.

3. Tämän artiklan säännöksillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, joilla luotonantaja veloitetaan tarjoamaan muunlaista luottotuotetta, jos tili- tai luottorajan ylitys on kestoaltaan huomattava.

V LUKU

TODELLINEN VUOSIKORKO

19 artikla

Todellisen vuosikoron laskeminen

1. Todellinen vuosikorko, joka on luotonantajan ja kuluttajan sopimien tulevien tai nykyisten sitoumusten (luoton nostojen, takaisinmaksujen ja maksujen) nykyarvon vastine vuositasolla, lasketaan liitteessä I olevassa I osassa esitetyn matemaattisen kaavan mukaisesti.

2. Todellisen vuosikoron laskemista varten määritetään kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset lukuun ottamatta mahdollisia maksuja, jotka kuluttajan on suoritettava, jos hän ei ole noudattanut mitä tahansa luottosopimuksen ehtoja, ja sellaisia maksuja, jotka kuluttajan on tavaroiden tai palveluiden hankkimisen yhteydessä hankintahinnan lisäksi suoritettava siitä riippumatta, maksetaanko hankinta käteisellä vai luotolla.

Kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin sisällytetään tilinhoitokulut tilistä, jolle kirjataan sekä maksu- että luotonnostotapahtumia, kustannukset maksuvälineen käytöstä sekä maksujen suorittamiseen että luoton nostoihin, sekä muut maksutapahtumiin liittyvät kustannukset, paitsi jos tilin avaaminen on vapaaehtoista ja sen kustannukset on määritelty selkeästi ja erikseen luottosopimuksessa tai muussa kuluttajan kanssa tehdyssä sopimuksessa.

3. Todellista vuosikorkoa laskettaessa on perusoletuksena, että luottosopimus on voimassa sovitun jakson loppuun ja että luotonantaja ja kuluttaja täyttävät velvollisuutensa luottosopimuksessa määrättyjä ehtoja ja päivämääriä noudattaen.

4. Jos luottosopimuksissa on ehtoja, joiden mukaan todelliseen vuosikorkoon sisältyvät lainakorko ja mahdolliset maksut voivat muuttua mutta niiden suuruutta ei laskentahetkellä voida määrittää, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että lainakorko ja muut maksut pysyvät alkuperäiseen tasoon nähden ennallaan ja että niitä sovelletaan luottosopimuksen loppuun asti.

5. Tarvittaessa voidaan todellista vuosikorkoa laskettaessa käyttää liitteessä I esitettyjä lisäoletuksia.

Jos tässä artiklassa ja liitteessä I olevassa II osassa esitetyt oletukset eivät ole riittäviä todellisen vuosikoron laskemiseksi yhdenmukaisella tavalla, komissio voi määrittää tarvittavat lisäoletukset todellisen vuosikoron laskemiseksi. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

VI LUKU

LUOTONANTAJAT JA LUOTONVÄLITTÄJÄT

20 artikla

Luotonantajien sääntely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajia valvoo jokin rahoituslaitoksista riippumaton laitos tai viranomainen tai että luotonantajien toimintaa säännellään. Tällä ei rajoiteta direktiivin 2006/48/EY soveltamista.

21 artikla

Luotonvälittäjien tietyt velvollisuudet kuluttajiin nähden

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonvälittäjä

- a) ilmoittaa mainoksissa ja kuluttajille tarkoitetuissa asiakirjoissa valtuuksiensa laajuuden, erityisesti sen, työskenteleekö luotonvälittäjä yksinomaan yhden tai useamman luotonantajan kanssa vai riippumattomana luotonvälittäjänä;
- b) ei saa maksua kuluttajalta, joka on pyytänyt luotonvälittäjän palveluja, elleivät kaikki seuraavat ehdot täyty:
 - i) maksun suuruudesta tehdään kuluttajan ja luotonvälittäjän välillä sopimus kirjallisesti tai muulla pysyvällä välineellä;
 - ii) luotonvälittäjä ei saa maksua luotonantajalta;
 - iii) luottosopimus, jonka osalta luotonvälittäjä on toiminut välittäjänä, on todella tehty;

- iv) luotonvälittäjä ilmoittaa maksun suuruuden luotonantajalle todellisen vuosikoron laskentaa varten.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

22 artikla

Yhdenmukaistaminen ja direktiivin säännösten pakottavuus

1. Tässä direktiivissä olevien yhdenmukaistettujen säännösten osalta jäsenvaltiot eivät voi kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, jotka poikkeavat tässä direktiivissä annetuista.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kuluttajat eivät voi sitovasti luopua heille tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettavien tai tätä direktiiviä vastaavien kansallisten säännösten nojalla kuuluvista oikeuksista.

3. Jäsenvaltioiden on lisäksi huolehdittava siitä, että niiden tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi antamia säännöksiä ei voida kiertää siten, että sopimukselle annetaan erityinen muoto, erityisesti yhdistämällä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia luoton nostoja tai luottosopimuksia luottosopimukseen, joiden luonne tai tarkoitus tekisi mahdolliseksi välttää tämän direktiivin soveltaminen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kuluttajat eivät jää ilman tämän direktiivin mukaista suojaa siitä syystä, että luottosopimukseen sovellettavaksi laiksi valitaan kolmannen maan lainsäädäntö, jos luottosopimuksella on läheinen yhteys yhden tai usean jäsenvaltion alueeseen.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

24 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottosopimuksia koskevien kuluttajariitojen ratkaisemista varten otetaan käyttöön riittävät ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset riidanratkaisumenettelyt, tarvittaessa nykyisiä elimiä hyödyntäen.

2. Jäsenvaltioiden on rohkaistava näitä elimiä tekemään yhteistyötä myös luottosopimuksia koskevien rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

26 artikla

Komissiolle annettavat tiedot

Jos jäsenvaltio käyttää jotakin 2 artiklan 5 tai 6 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sääntelymahdollisuuksista, sen on ilmoitettava asiasta ja mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa nämä tiedot internetsivustolla tai muun helposti käytettävissä olevan välineen avulla. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet näiden tietojen jakamiseksi kansallisille luotonantajille ja kuluttajille.

27 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen ... päivää ...kuuta ... (*). Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ... kuuta ... (*).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Komission tarkastelee viiden vuoden välein ja ensimmäisen kerran ... päivänä ...kuuta ... (**)) uudelleen tässä direktiivissä säädettyjä kynnysarvoja ja ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavan enimmäiskorvauksen laskemiseen käytettyjä prosenttilukuja ja arvioi niitä yhteisön taloudellisten kehitysuuntauksien ja kyseisten markkinoiden tilanteen perusteella. Komissio seuraa myös 2 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 10 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sääntelymahdollisuuksien vaikutusta sisämarkkinoihin ja kuluttajiin. Tulokset ja mahdollinen ehdotus kynnysarvojen ja prosenttiosuuksien sekä edellä mainittujen sääntelymahdollisuuksien muuttamisesta tulosten perusteella on annettava tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

28 artikla

Euroina ilmoitettujen määrien muuntaminen kansalliseksi valuutaksi

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa niiden jäsenvaltioiden, jotka muuntavat euroina ilmoitetut määrät kansalliseksi valuutakseen, on käytettävä muuntamisessa ensi vaiheessa direktiivin antamisajankohtana voimassa olevaa vaihtokurssia.
2. Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät edellyttäen, että pyöristys on enintään 10 EUR.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 87/102/ETY ... päivästä ...kuuta ... (*).

30 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta luottosopimuksiin, jotka ovat voimassa kansallisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulopäivänä.

2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että 11, 12 ja 13, sekä 17 artiklan ja 18 artiklan 1 kohdan toista virkettä ja 18 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös toistaiseksi voimassa oleviin luottosopimuksiin, jotka ovat voimassa kansallisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulopäivänä.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

32 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

I Perusyhtälö, joka osoittaa yhtäältä luoton nostoerien ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen vastaavuuden

Perusyhtälö, joka määrittelee todellisen vuosikoron, osoittaa vuositasolla yhtäläisyyden yhtäältä luoton nostoerien summan nykyarvon ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen summan nykyarvon välillä, eli:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

Yhtälössä

- X on todellinen vuosikorko
- m on viimeisen nostoerän järjestysnumero
- k on nostoerän numero, joten $1 \leq k \leq m$
- C_k on nostoerän k määrä
- t_k on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin myöhemmän nostoerän nostopäivän välinen aika, joten $t_1 = 0$
- m' on viimeisen takaisinmaksun tai maksun numero
- l on takaisinmaksun tai maksun numero
- D_l on takaisinmaksun tai maksun määrä
- s_l on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoerän nostopäivän ja kunkin takaisinmaksun tai maksun maksupäivän välinen aika.

Huomautuksia:

- a) Osapuolten eri ajankohtina maksamien määrien ei tarvitse olla samansuuruisia, eikä niitä tarvitse maksaa noudattaen samoja maksuvälejä.
- b) Ensimmäinen päivämäärä on ensimmäisen nostoerän nostopäivä.
- c) Laskelmissa käytettävien päivämäärien välinen aika ilmaistaan vuosina ja vuosien osina. Vuodessa on 365 päivää (karkausvuosina 366), 52 viikkoa tai 12 yhtä pitkää kuukautta. Tällaisen kuukauden pituus on 30,41666 päivää, (ts. 365/12) riippumatta siitä, onko kyseessä karkausvuosi.
- d) Laskelman tulos ilmoitetaan vähintään yhden desimaalin tarkkuudella. Jos seuraava desimaali on 5 tai suurempi, sitä edeltävän desimaalin arvoon lisätään 1.
- e) Yhtälö voidaan kirjoittaa toisin käyttäen vain yhtä summaa ja käsitettä rahavirta (A_k), joka on positiivinen tai negatiivinen eli vuosina ilmaistuna jaksoina 1- k joko maksettuja tai vastaanotettuja suorituksia, eli:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k},$$

missä S on nykyarvoiksi muutettujen rahavirtojen saldo. Jos rahavirrat halutaan säilyttää tasapainossa, S :n arvo on nolla.

II Todellisen vuosikoron laskemisessa käytetyt lisäoletukset

- a) jos luottosopimus antaa kuluttajalle vapauden päättää luoton nostoista, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kerralla ja välittömästi;
- b) jos luottosopimuksessa on sovittu erilaisista nostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan korkeinta maksua ja lainakorkoa soveltaen;
- c) jos luottosopimuksessa annetaan kuluttajalle yleinen vapaus päättää nostotavoista, mutta eri nostotavoissa on määrittäviä ja ajallisia rajoituksia, luoton määrä katsotaan nostettavan aikaisimpana mahdollisena sopimuksessa sovittuna ajankohtana ja näiden nostoa koskevien rajoitusten mukaisesti;
- d) jollei takaisinmaksun aikataulusta ole sovittu eikä sitä voida päätellä luottosopimuksen ehtoista eikä myönnetyn luoton takaisinmaksutavasta, luottoajaksi katsotaan yksi vuosi ja luoton määrän takaisinmaksun oletetaan tapahtuvan kahtenatoista samanmääräisenä pääomaeränä kuukauden välein;
- e) jos takaisinmaksun aikataulusta on sovittu, mutta tällaisten takaisinmaksujen määrä on joustava, kunkin takaisinmaksuerän määrä katsotaan olevan sopimuksessa sovittu alhaisin määrä;

- f) jos luottosopimuksessa on sovittu useammasta takaisinmaksupäivästä, luotto asetetaan käyttöön ja sitä maksetaan takaisin aikaisimpina sopimuksessa mainittuina päivämäärinä, jollei toisin ole sovittu;
 - g) jos luoton ylärajaa ei ole vielä sovittu, ylärajaksi oletetaan 1 000 EUR;
 - h) tilinylitysmahdollisuuden osalta luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan ja koko luottosopimuksen voimassaoloajalta. Jos luottosopimuksen voimassaoloaika ei ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton voimassaoloaika on kolme kuukautta;
 - i) jos tietyksi ajanjaksoksi tai tietylle määrälle tarjotaan erisuuruisia korkoja ja maksuja, korkokannaksi ja maksuiksi katsotaan korkein korko ja maksu koko luottosopimuksen voimassaoloaikana;
 - j) sellaisten kulutusluottosopimusten, joiden osalta on sovittu kiinteästä luoton korosta alkuvaiheessa, jonka lopussa määritellään uusi lainakorko, jota tämän jälkeen määräjain mukautetaan sovitun indikaattorin mukaisesti, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että kiinteäkorkoisen jakson päätyttyä lainakorko on sama kuin ajankohtana, jolloin todellinen vuosikorko lasketaan kyseisenä ajankohtana sovitun indikaattorin arvon perusteella.
-

LIITE II

VAKIOMUOTOISET EUROOPPALAISET KULUTUSLUOTTOTIEDOT

1. Luotonantajan/luotonvälittäjän henkilöllisyys ja yhteystiedot

Luotonantaja	[Henkilöllisyys]
Osoite	[Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Puhelinnumero (*)	
Sähköpostiosoite (*)	
Telekopionumero (*)	
Internet-osoite (*)	
Tarvittaessa	[Henkilöllisyys]
Luotonvälittäjä	[Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Osoite	
Puhelinnumero (*)	
Sähköpostiosoite (*)	
Telekopionumero (*)	
Internet-osoite (*)	

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

Luotonantajan on täytettävä maininnalla "tarvittaessa" varustetut kohdat, jos tiedoilla on merkitystä luottotuotteen kannalta, tai poistettava tieto tai koko rivi, jos tiedoilla ei ole merkitystä kyseisen luottotyypin kannalta.

Hakasulkeissa olevat maininnat ovat selityksiä luotonantajalle, ja ne on korvattava vastaavilla tiedoilla.

2. Kuvaus luottotuotteen pääominaisuuksista

Luottotyyppi	
Luoton kokonaismäärä <i>Tämä tarkoittaa luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaissummaa</i>	
Nostoa koskevat ehdot <i>Tämä tarkoittaa, miten ja milloin rahat ovat saatavissa</i>	
Luottosopimuksen voimassaoloaika	
Maksuerät ja tarvittaessa se järjestys, jossa maksut kohdistetaan eri saatavien lyhentämiseen	Maksettavananne on seuraavaa: [Kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuälyt] Korko ja/tai maksut on maksettava seuraavasti:
Maksettava kokonaismäärä <i>Tarkoittaa lainapääoman määrää sekä korkoja ja mahdollisia luottoonne liittyviä muita kustannuksia</i>	[Luoton kokonaismäärä ja luoton kokonaiskustannukset]
Tarvittaessa Luotto myönnetään tavarain tai palvelun maksamisen lykkäyksen muodossa tai liittyy tietyn tavarain toimittamiseen tai tietyn palvelun suorittamiseen. Tavarain/palvelun nimi Käteishinta	

Tarvittaessa Vaadittavat vakuudet <i>Tässä kuvataan vakuus, joka teidän on annettava luottosopimuksen yhteydessä</i>	[Vakuustyyppi]
Tarvittaessa <i>Takaisinmaksut eivät johda pääoman välittömään kuoletukseen</i>	

3. Luoton kustannukset

Lainakorko tai tarvittaessa sopimukseen sovellettavat erisuuruiset lainakorot	[% — kiinteä tai — vaihtuva (alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko) — kaudet]
Todellinen vuosikorko <i>Kokonaiskustannukset ilmaistuina vuosikorkona luoton kokonaismäärälle.</i> <i>Todellisen vuosikoron perusteella on helpompi vertailla erilaisia tarjouksia</i>	[% Havainnollinen esimerkki, jossa mainitaan kaikki koron laskemisessa käytetyt oletukset]
Onko luoton saamiseen yleensä tai markkinoiduin ehdoin otettava — luoton vakuudeksi vakuutus — tehtävä muu lisäpalvelua koskeva sopimus <i>Jos näiden palvelujen kustannukset eivät ole luotonantajan tiedossa, ne eivät sisälly todelliseen vuosikorkoon</i>	Kyllä/ei; [jos kyllä, niin vakuutuksen tyyppi] Kyllä/ei; [jos kyllä, niin lisäpalvelun tyyppi]
Muut kustannukset	
Tarvittaessa Sekä maksu- että luotonnostotapahtumien kirjaamiseen vaaditaan yksi tai useampi tili	
Tarvittaessa Tietyn maksuvälineen (esim. luottokortin) käytöstä aiheutuvien kulujen määrä	
Tarvittaessa Kaikki muut luottosopimuksesta johtuvat kustannukset	
Tarvittaessa Edellytykset, joiden mukaisesti edellä mainittuja luottosopimukseen liittyviä kustannuksia voidaan muuttaa	
Tarvittaessa Velvollisuus maksaa notaarikuluja	
Maksuviivästyksestä aiheutuvat kulut <i>Maksujen maksamatta jättämisellä voi olla vakavia seurauksia (esim. pakkomyynti) ja luoton saaminen voi vaikeutua</i>	Teiltä veloitetaan [... (sovellettava korko ja sen muuttamista koskevat järjestelyt sekä tarvittaessa maksut suorituksen laiminlyönnistä)] suorittamatta jätetyistä maksuista

4. Muita tärkeitä oikeudellisia näkökohtia

Peruuttamisoikeus <i>Teillä on oikeus peruuttaa luottosopimus 14 kalenteripäivän kuluessa.</i>	Kyllä/ei
Ennenaikainen takaisinmaksu: <i>Teillä on milloin tahansa oikeus maksaa luotto ennenaikaisesti takaisin kokonaisuudessaan tai osittain.</i> Tarvittaessa Luotonantajalla on oikeus saada korvausta ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä	[Korvauksen määrittely (laskentamenetelmä) direktiivin .../.../EY 16 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosäännösten mukaisesti]
Haku tietokannasta <i>Luotonantajan on annettava teille maksutta välittömästi tieto tietokantaan tehdystä hausta, jos luottihakemus on hylätty tämän haun perusteella. Tätä ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen on Euroopan yhteisön lainsäädännössä kielletty tai se on oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista</i>	
Oikeus saada luottosopimusluonnos <i>Teillä on oikeus saada pyynnöstä ja maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishetkellä ole halukas tekemään luottosopimusta teidän kanssanne</i>	
Tarvittaessa Ajanjakso, jonka ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa	Nämä tiedot ovat voimassa ... ja ... välisenä aikana

Tarvittaessa

5. Rahoituspalvelujen etämyynnin yhteydessä annettavat lisätiedot

a) luotonantajan osalta	
Tarvittaessa Luotonantajan edustaja jäsenvaltiossa, jossa asutte Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internet-osoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Rekisteröinti	[Kaupparekisteri, johon luotonantaja on merkitty ja hänen rekisterinumeronsa tai muu vastaava tunniste kyseisessä rekisterissä]
Tarvittaessa Valvova viranomainen	
b) luottosopimuksen osalta	
Tarvittaessa Peruuttamisoikeuden käyttö	[Käytännön ohjeita peruuttamisoikeuden käyttöä varten, muun muassa peruuttamisoikeuden käyttöä koskeva määräaika, osoite, johon ilmoitus peruuttamisoikeuden käyttämisestä on lähetettävä ja tämän oikeuden käyttämättä jättämisen seuraukset]

Tarvittaessa Laki, jonka nojalla luotonantaja luo asiakassuhteen teihin ennen luottosopimuksen tekoa	
Tarvittaessa Luottosopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskeva lauseke	[Asiaankuuluva lauseke esitetään tässä]
Tarvittaessa Kielijärjestelyt	Tiedot ja sopimusehdot toimitetaan [erikseen mainitulla] kielellä. Suostumuksellanne tarkoituksemme on luottosopimuksen keston aikana käyttää viestinnässä [erikseen mainittua kieltä/mainittuja kieliä]
c) oikeussuojan osalta	
Tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojamenettelyjen olemassaolo	[Onko etäsopimuksen osapuolena olevalla kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä]
(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.	

LIITE III

EUROOPPALAISET KULUTUSLUOTTOTIEDOT

1) tilinlyityksiä

2) tiettyjen luotto-organisaatioiden (direktiivin .../.../EY 2 artiklan 5 kohta) myöntämiä kulutusluottoja

3) velan muuntamista koskevat

1. Luotonantajan/luotonvälittäjän henkilöllisyys ja yhteystiedot

Luotonantaja	[Henkilöllisyys]
Osoite	[Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Puhelinnumero (*)	
Sähköpostiosoite (*)	
Telekopionumero (*)	
Internet-osoite (*)	
Tarvittaessa	[Henkilöllisyys]
Luotonvälittäjä	[Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Osoite	
Puhelinnumero (*)	
Sähköpostiosoite (*)	
Telekopionumero (*)	
Internet-osoite (*)	

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

Luotonantajan on täytettävä maininnalla "tarvittaessa" varustetut, jos tiedoilla on merkitystä luottotuotteen kannalta, tai poistettava se, jos tiedoilla ei ole merkitystä kyseisen luottotyypin kannalta.

Hakusulkeissa olevat maininnat ovat selityksiä luotonantajalle ja ne on korvattava vastaavilla tiedoilla.

2. Kuvaus luottotuotteen pääominaisuuksista

Luottotyyppi	
Luoton kokonaismäärä <i>Tämä tarkoittaa luottorajaa tai luottosopimuksen mukaisesti käyttöön annettavaa kokonaissummaa</i>	
Luottosopimuksen voimassaoloaika	
Miten ja milloin luotto on maksettava takaisin?	
Tarvittaessa Teitä voidaan milloin tahansa vaatia maksamaan takaisin koko luoton määrä	
Tarvittaessa Luotto myönnetään tavaran tai palvelun maksamisen lykkäyksen muodossa Tavaran/palvelun nimi Käteishinta	

3. Luoton kustannukset

Lainakorko tai tarvittaessa Luottosopimukseen sovellettavat erisuuruiset lainakorot	[% — kiinteä tai — vaihtuva (alkuperäiseen lainakorkoon sovellettava indeksi tai viitekorko)]
Tarvittaessa Todellinen vuosikorko (*) <i>Kokonaiskustannukset ilmaistuna vuosikorkona luoton kokonaismäärälle. Todellisen vuosikoron perusteella on helpompi vertailla erilaisia tarjouksia</i>	[% Havainnollinen esimerkki, jossa mainitaan kaikki koron laskemisessa käytetyt oletukset]
Tarvittaessa Kulut Tarvittaessa Ehdot, joiden mukaisesti kyseisiä kuluja voidaan muuttaa	[Luottosopimuksen tekohetkellä sovellettavat kulut]
Maksuviivästyksestä aiheutuvat kulut	Teiltä veloitetaan [... (sovellettava korko ja sen muuttamista koskevat järjestelyt sekä tarvittaessa maksut suorituksen laiminlyönnistä)] suorittamatta jätetyistä maksuista

(*) Ei sovelleta tilinylityksiä koskeviin eurooppalaisiin kulutusluottotietoihin jäsenvaltioissa, joissa päätetään direktiivin .../.../EY 6 artiklan 2 kohdan nojalla, ettei todellista vuosikorkoa tarvitse ilmoittaa tilinylitysten osalta.

4. Muita tärkeitä oikeudellisia näkökohtia

Luottosopimuksen päättäminen	[Luottosopimuksen päättämistä koskevat ehdot ja menettely]
Haku tietokannasta <i>Luotonantajan on annettava teille maksutta välittömästi tieto tietokantaan tehdystä hausta, jos luottohakemus on hylätty tämän haun perusteella. Tätä ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen on Euroopan yhteisön lainsäädännössä kielletty tai jos se on oikeusjärjestyksen perusteiden tai yleisen turvallisuuden tavoitteiden vastaista</i>	
Oikeus saada luottosopimusluonnos <i>Teillä on oikeus saada pyynnöstä ja maksutta luottosopimusluonnos. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos luotonantaja ei pyynnön esittämishekellä ole halukas tekemään luottosopimusta kanssanne</i>	
Tapauksen mukaan Ajanjakso, jonka ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sitovat luotonantajaa	Nämä tiedot ovat voimassa ... ja ... välisenä aikana

Tarvittaessa

5. Lisätiedot, jotka on annettava, kun tietyt luotto-organisaatiot (direktiivin .../.../EY 2 artiklan 5 kohta) toimittavat ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot tai kun ne liittyvät velan muuntamista koskevaan kuluttajaluottoon

Maksuerät ja tarvittaessa se järjestys, jossa maksut kohdistetaan eri saatavien lyhentämiseen	Maksettavananne on seuraavaa: [Havaintoesimerkki maksuerätaulukosta, jossa on esitetty kuluttajan suoritettaviksi tulevien maksujen suuruus, lukumäärä ja maksuvälit]
Maksettava kokonaismäärä	

Ennenaikainen takaisinmaksu <i>Teillä on milloin tahansa oikeus maksaa luotto ennenaikaisesti takaisin kokonaisuudessaan tai osittain.</i> Tarvittaessa Luotonantajalla on oikeus saada korvausta ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä	[Korvauksen määrittely (laskentamenetelmä) direktiivin .../.../EY 16 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti]
--	--

Tarvittaessa

6. Rahoituspalvelujen etämyynnin yhteydessä annettavat lisätiedot

a) luotonantajan osalta	
Tarvittaessa Luotonantajan edustaja jäsenvaltiossa, jossa asutte Osoite Puhelinnumero (*) Sähköpostiosoite (*) Telekopionumero (*) Internet-osoite (*)	[Henkilöllisyys] [Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Tarvittaessa Rekisteröinti	[Kaupparekisteri, johon luotonantaja on merkitty ja hänen rekisterinumeronsa tai muu vastaava tunniste kyseisessä rekisterissä]
Tarvittaessa Valvova viranomainen	
b) luottosopimuksen osalta	
Peruuttamisoikeus <i>Teillä on oikeus peruuttaa luottosopimus 14 päivän kuluessa.</i> Tarvittaessa Peruuttamisoikeuden käyttö	Kyllä/ei [Käytännön ohjeet peruuttamisoikeuden käyttämistä varten, muun muassa osoite, johon ilmoitus peruuttamisoikeuden käyttämisestä on lähetettävä ja oikeuden käyttämättä jättämisen seuraukset]
Tarvittaessa Laki, jonka nojalla luotonantaja luo asiakassuhteen teihin ennen luottosopimuksen tekoa	
Tarvittaessa Luottosopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskeva lauseke	[Kyseinen lauseke esitetään tässä]
Tarvittaessa Kielijärjestelyt	Tiedot ja sopimusehdot toimitetaan [erikseen mainitulla] kielellä. Suostumuksellanne tarkoituksemme on käyttää luottosopimuksen keston aikana viestinnässä [erikseen mainittua kieltä/mainittuja kieliä]
c) oikeussuojan osalta	
Tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojamenettelyjen olemassaolo	[Onko etäsopimuksen osapuolena olevalla kuluttajalla käytettävissä tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä ja jos on, miten kuluttaja voi käyttää niitä]

(*) Luotonantajalle valinnainen tieto.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio antoi 12. syyskuuta 2002 neuvostolle ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajille myönnettäviä luottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta ⁽¹⁾.
2. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 17. heinäkuuta 2003 ⁽²⁾.
3. Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 20. huhtikuuta 2004 ⁽³⁾.
4. Komissio antoi 29. lokakuuta 2004 Euroopan parlamentin lausunnon pohjalta muutetun ehdotuksen ⁽⁴⁾.
5. Komissio päätti marraskuussa 2004 aloittaa direktiiviehdotusta koskevan lisäkuulemisen, jonka jälkeen se toimitti 10. lokakuuta 2005 neuvostolle toistamiseen muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajille myönnettävistä luottosopimuksista ⁽⁵⁾.
6. Tässä konsolidoidussa muutetussa ehdotuksessa, joka perustuu perustamissopimuksen 95 artiklaan, komissio otti asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa esitetyn kannan ja sisällytti siihen 110 kaikkiaan 152 ehdotetusta tarkistuksesta.
7. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti 20. syyskuuta 2007.

II TAVOITE

Komissio katsoi, että direktiivin 87/102/ETY saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä oli johtanut tilanteeseen, jossa jäsenvaltiot ylittivät vaihtelevissa määrin sen, mitä direktiivissä säädetään. Kyseiset kansallisten lainsäädäntöjen erot muodostavat joissain tapauksissa esteitä sisämarkkinoille ja saavat yritykset luopumaan tuotteidensa tarjoamisesta yli kansallisten rajojen. Kulutusluottomarkkinat ovat edelleen pitkälti pirstoutuneet 27 jäsenvaltion kansallisiksi markkinoiksi, mikä estää eurooppalaisia kuluttajia ja luotonantajia tekemästä rajatylittäviä tarjouksia ja sopimuksia ja näin ollen hyödyntämästä sisämarkkinoiden etuja.

Edellä esitetty huomioon ottaen komissio antoi ehdotuksensa, jonka sisältöä muutettiin lokakuussa 2005 Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnon jälkeen ja jossa pyrittiin:

- luomaan edellytykset todellisille sisämarkkinoille,
- varmistamaan korkeatasoinen kuluttajansuoja, ja
- lisäämään yhteisön lainsäädännön selkeyttä laatimalla uudelleen kulutusluottoja koskevat nykyiset kolme direktiiviä (87/102/ETY, 90/88/ETY ja 98/7/EY).

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Neuvosto kävi keskustelunsa komission lokakuussa 2005 antaman muutetun ehdotuksen pohjalta. Se hyväksyi yleisesti ottaen Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnon, joka on jo suurelta osin otettu huomioon kyseisessä ehdotuksessa.

⁽¹⁾ EYVL C 331 E, 31.12.2002, s. 200.

⁽²⁾ EUVL C 234, 30.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 35, 233–260 ja 8493/04.

⁽⁴⁾ 14246/04.

⁽⁵⁾ 13193/05.

Neuvosto oli myös yhtä mieltä siitä, että direktiivissä olisi varmistettava pitkälle viety yhdenmukaisuus sen soveltamisalaan kuuluvilla merkittävillä alueilla ja sen olisi tuotava eurooppalaista lisäarvoa sisämarkkinoiden, kuluttajien valintamahdollisuuksien ja kuluttajansuojan kannalta. Neuvosto määritteli viisi tärkeintä aluetta, joilla eurooppalaista lisäarvoa olisi saavutettava:

- ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot (5 ja 6 artikla),
- sopimusta koskevat tiedot (10 artikla),
- peräytymisoikeus (14 artikla),
- ennenaikainen takaisinmaksu (16 artikla), ja
- todellisen vuosikoron laskeminen (19 artikla).

Neuvosto teki myös muita muutoksia, jotka liittyvät seuraaviin:

- direktiiviehdotuksen soveltamisala siten, että jätetään jotkut 2 ja 20 artiklassa tarkoitetut tilanteet soveltamisalan ulkopuolelle ja tarkennetaan soveltamisalaa tietyissä tapauksissa kuten mainonta (4 artikla), tilinylitykset (6 ja 12 artikla) tai luottorajan ylitys (18 artikla),
- yhdenmukaistamisen taso, erityisesti komission ehdotus täydellisen yhdenmukaistamisen yhdistämisestä kohdennettuun vastavuoroiseen tunnustamiseen (22 artikla),
- komiteamenettelyn käyttö (25 artikla),
- jäsenvaltioiden sääntelymahdollisuuksien avoimuus aloilla, jotka eivät ole täysin yhdenmukaistettuja (26 artikla) ja tähän liittyvä tarkistuslauseke (27 artiklan 2 kohta).

Komissio hyväksyi neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.

2. Neuvoston tekemät tärkeimmät muutokset komission muutettuun ehdotukseen

Neuvosto teki yhteisessä kannassaan joitakin muutoksia, jotka liittyvät seuraavaan:

A. Soveltamisala (2 artikla)

Neuvosto johdonmukaisti direktiiviehdotuksen soveltamisalaa (jota oli rajattu jo jättämällä asuntolainat, vakuussopimukset ja takaajat sen ulkopuolelle sekä ottamalla tilinylitysten osalta käyttöön kevyt järjestely).

Tässä suhteessa neuvosto hyväksyi seuraavat direktiiviehdotuksen soveltamisalan muutokset:

- Kiinteään omaisuuteen liittyvien luottojen (2 kohdan a ja b alakohta) ja vakuussopimusten jättäminen kokonaisuudessaan soveltamisalan ulkopuolelle, koska ne liittyvät asuntolainoihin.
- Määrältään vähäisten luottojen (alle 200 EUR) jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle ja soveltamisalan laajentaminen suurempien luottojen osalta korottamalla ylärajaa 50 000 EUR 100 000 EUR (2 kohdan c alakohta).
- Kuukauden kuluessa maksettavien lyhytaikaisten tilinylitysten jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle (2 kohdan e alakohta).
- Korottomien ja maksuttomien luottojen sekä vain vähäisiä maksuja sisältävien lyhytaikaisten luottojen jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle (2 kohdan f alakohta).

Neuvosto hyväksyi myös erityisiä "kevyitä" järjestelyjä tietynlaisille luotoille, erityisesti tilinylitysmahdollisuudet (3 kohta), luottorajan ylitys (4 kohta), tiettyjen organisaatioiden, joiden jäsenistö on rajoitettu ja jotka on perustettu jäsentensä keskinäiseksi hyödyksi, tarjoamat luotot (5 kohta) ja maksun lykkäyksen muodossa myönnettyt luotot (6 kohta).

Edellä mainitut muutokset hyväksyessään neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Otti huomioon kokonaisuudessaan tai osittain 24 tarkistusta (2, 4, 5, 8, 10, 34, 38, 39, 47, 48 ja 178, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 59, 61, 121, 145, 184, 185), mukaan lukien komission hylkäämät tarkistukset 184 ja 185 seuraavasti:

Tarkistus 184: Neuvosto vahvisti uudessa 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa olevan poiston;

Tarkistus 185: Neuvosto hyväksyi 100 000 EUR rajan 2 artiklan 2 kohdan c alakohtaan mutta ei tarkistuksen loppuosaa.

- ii) Ei hyväksynyt neljää tarkistusta (11, 57, 60, 123).

B. Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot (5 ja 6 artikla)

Neuvosto katsoi, että kuluttajien olisi saatava riittävästi tietoa voidakseen tehdä perusteltuja ja vastuullisia päätöksiä ennen sopimuksen allekirjoittamista. Neuvosto teki tätä varten seuraavat muutokset:

- Vastuullisen luotonannon periaatteen poistaminen 5 artiklasta, koska tämän katsottiin aiheuttavan oikeudellista epävarmuutta. Sen sijaan uudessa 8 artiklassa luotonantajat velvoitetaan arvioimaan kuluttajan luottokelpoisuus.
- 5 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevan luettelon laajentaminen.
- "Kulutustuottojen eurooppalaiset vakiotiedot" -lomakkeen (uusi liite II) ja "tilinylityksiä koskevat eurooppalaiset luottotiedot" -lomakkeen (uusi liite III) laatiminen ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja varten. Kyseiset vakiolomakkeet, jotka koskevat 5 ja 6 artiklassa säädettyjä tietoja, auttavat kuluttajia vertailemaan eri tarjouksia myös yli rajojen.
- Sen tarkentaminen, mitä tietoja on annettava ennen sopimuksen tekemistä, jos yhteydenotossa käytetään direktiivin 2002/65/EY (rahoituspalvelujen etämyynti) 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua puhelinviestintää ja jos kuluttaja pyytää, että tilinylitysmahdollisuus on saatavilla välittömästi (6 artiklan 4 kohta).
- Jäsenvaltioille jätettiin joustovaraa todellisen vuosikoron ilmoittamisessa tilinylitysten osalta (6 artiklan 2 kohta).
- Sisällytettiin velvoite (5 artiklan 4 kohta ja 6 artiklan 6 kohta) toimittaa kuluttajalle luottosopimusluonnos tämän sitä pyytäessä (sekä edellä mainitussa eurooppalaiset vakiotiedot -lomakkeessa annetut tiedot kyseisestä oikeudesta).

Edellä mainitut muutokset hyväksyessään neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Otti huomioon kokonaisuudessaan tai osittain kuusi tarkistusta (16, 17, 18, 65 ja 188, 179).
- ii) Ei hyväksynyt kahta tarkistusta (19, 28).

C. Sopimusta koskevat tiedot (10 artikla)

Kuluttajalle ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevaan luetteloon liittyen neuvosto laajensi myös niiden tietojen luetteloa, jotka on annettava kuluttajalle luottosopimuksen tekemisen yhteydessä (useimmiten vastaavat 5 artiklan 2 kohtaan ja 6 artiklan 1 kohtaan tehtyjä lisäyksiä). Kuluttajalle on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava seuraavat lisätiedot:

- luottotyyppi: a alakohta,
- tuotteen tai palvelun kuvaus, ja sen käteishinta, kun kyseessä on maksamisen lykkäyksen muodossa oleva luotto: e alakohta,
- lyhennystaulukko, myös jos on kyseessä vaihtuva korko: i alakohta,

- kattavammat tiedot luottosopimukseen liittyvistä maksuista ja niiden muuttamisen edellytyksistä: k alakohta,
- maksujen maksamatta jättämisen seurauksia koskeva varoitus: m alakohta,
- kattavammat tiedot peräytymisoikeudesta: q alakohta,
- tiedot vaihtoehtoisten oikeussuojamenettelyjen olemassaolosta: s alakohta,
- viittaus muihin sopimusehtoihin; t alakohta, ja
- toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimi ja osoite: u alakohta.

Edellä mainitut muutokset hyväksyessään neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Otti huomioon kokonaisuudessaan tai osittain 10 tarkistusta (77, 78, 81, 82, 83, 85, 86, 87, 88, 89).
- ii) Ei hyväksynyt kolmea tarkistusta (76, 79 ja 84) mukaan lukien komission hyväksymä tarkistus 84.

D. Peräytymisoikeus (14 artikla)

Neuvosto päätti säätää yhdenmukaisesta 14 kalenteripäivän peräytymisoikeudesta. Neuvosto selvensi peräytymisoikeuden käyttöä koskevia kuluttajien velvoitteita ja yhteyttä direktiivien 85/577/ETY (kotimyynti) ja 2002/65/EY (rahoituspalvelujen etämyynti) peräytymisoikeutta koskeviin säännöksiin. Nämä selvennykset ovat seuraavat:

- lisätään kuluttajan velvoite maksaa luotonantajalle jo nostetun luoton määrä ja sille kertynyt korko 30 kalenteripäivän kuluessa peräytymisilmoituksen lähettämisestä (2 kohdan b alakohta),
- lisätään säännös luottosopimukseen liittyvän lisäpalvelun peruuttamisesta, jos luottosopimuksesta peräydytään (3 kohta),
- kulutusluottojen etä- tai kotimyyntin osalta peräytymisoikeutta säännellään kulutusluottodirektiivin säännöksillä eikä direktiivillä 85/577/ETY ja 2002/65/EY,
- jäsenvaltiot voivat säätää, että peräytymisoikeutta ei sovelleta, jos luottosopimus on tehty notaarin palveluja käyttäen.

Edellä mainitut muutokset hyväksyessään neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Otti huomioon kokonaisuudessaan tai osittain kolme tarkistusta (20, 192, 193), mukaan lukien komission hylkäämä tarkistus 193, jonka neuvosto lisäsi 14 artiklan 4 kohdan uuteen sanamuotoon muutettuaan sen muotoilu.
- ii) Ei hyväksynyt yhtä tarkistusta (107).

E. Ennenaikainen takaisinmaksu (16 artikla)

Vaikka neuvosto tunnustaa, että kuluttajalla on oikeus luoton ennenaikaiseen takaisinmaksuun, neuvosto päätti myöntää luotonantajille rajatun oikeuden saada korvausta mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan ennenaikaiseen takaisinmaksuun (2 kohta).

Korvausta sovelletaan vain, jos:

- se liittyy luottosopimukseen, joilla on kiinteä lainakorko, ja
- sovellettava viitekorko laskee luottosopimuksen tekoajankohdan ja ennenaikaisen takaisinmaksun välillä.

Korvaus on lisäksi rajattu enintään 1:een prosenttiin ennaikaisesti maksetun luoton määrästä (tai 0,5 prosenttiin, jos ennaikainen takaisinmaksu tapahtuu luottosopimuksen viimeisenä vuonna) eikä se saa olla enempää kuin sen koron määrä, jonka kuluttaja olisi maksanut, ellei ennaikaista takaisinmaksua olisi ollut.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi kansallisessa lainsäädännössään määrittää kynnysarvon, jonka alittavalta osalta korvausta ei tarvitse maksaa. Ennaikaisesti takaisin maksetun osan kynnysarvoksi voidaan määrittää 0–10 000 EUR 12 kuukauden jaksolla (4 kohta).

Ennaikaisen takaisinmaksun osalta neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Otti huomioon yhden tarkistuksen (201).
- ii) Ei hyväksynyt yhtä komission hyväksymää tarkistusta (25), koska neuvosto halusi lisätä yhdenmukaistamisen tasoa määritettäessä luotonantajalle maksettavaa korvausta siinä tapauksessa, että luotto maksetaan ennaikaisesti takaisin.

F. *Todellisen vuosikoron laskeminen (19 artikla)*

Neuvosto säati yhdenmukaisesta todellisen vuosikoron laskemistavasta ja sisällytti ehdotukseen vakio-oletuksia, joita luotonantajan on käytettävä todellisen vuosikoron laskemiseksi eri olosuhteissa (liite I, II kohta). Tuotekehityksen huomioon ottamiseksi ja todellisen vuosikoron laskemiseksi tulevaisuudessa mahdollisia uudenlaisia luottoja varten neuvosto hyväksyi valvonnan käsitävän sääntelymenettelyn mukaisen komiteasäännöksen tarvittavien lisäoletusten määrittämiseksi (uusi 5 kohta). Neuvosto perusti näin ollen 25 artiklassa tarkoitetun asianmukaisen komitean.

Todellisen vuosikoron osalta neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Hyväksyi kokonaisuudessaan tai osittain 10 tarkistusta (23, 24, 40, 42, 43, 151, 152, 195, 198, 199).
- ii) Ei sisällyttänyt yhteiseen kantaan seitsemää tarkistusta (148, 149, 150, 183, 194, 196, 197).

G. *Vastavuoroista tunnustamista koskeva lauseke (22 artikla)*

Neuvosto katsoi, että komission ehdottaman vastavuoroista tunnustamista koskevan lausekkeen täytäntöönpano, jolla täydennettäisiin vähimmäistason yhdenmukaistamista tietyissä erityistapauksissa, ei vastaisi direktiiviehdotuksen tavoitteita. Se olisi kuluttajien kannalta liian vaikeaselkoinen, ja eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen soveltaminen saattaisi johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen. Sen vuoksi neuvosto poisti kyseisen lausekkeen (entinen 21 artiklan 2 kohta).

Tätä varten neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Hyväksyi yhden tarkistuksen (6).
- ii) Ei hyväksynyt kolmea tarkistusta (30, 140, 204).

Lisätoimenpiteenä neuvosto lisäsi uuden 26 artiklan, jotta varmistettaisiin jäsenvaltioiden sääntelymahdollisuuksien avoimuus niissä asioissa, joissa ei ole päästy täydelliseen yhdenmukaisuuteen ja joissa jäsenvaltioille on annettu joustovaraa (2 artiklan 5 ja 6 kohta, 4 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan c alakohta, 6 artiklan 2 kohta, 10 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan g alakohta ja 16 artiklan 4 kohta).

H. *Komission suorittama uudelleentarkastelu (27 artiklan 2 kohta)*

Neuvosto sopi, että komission viiden vuoden määräajoin suorittaman tarkastelun olisi sisällettävä myös:

- ennaikaisen takaisinmaksun yhteydessä enimmäiskorvauksen laskemiseen käytettyjen prosentiosuuksien tarkastelun, ja
- niiden vaikutusten valvonnan, joita jäsenvaltioiden 26 artiklan mukaisesti ilmoittamalla sääntelymahdollisuuksilla on sisämarkkinoihin ja kuluttajiin, sekä kyseisten sääntelymahdollisuuksien julkaisemisen.

I. Muut asiat

Edellä olevassa A osassa jo mainittujen direktiiviehdotuksen 2 artiklaa koskevien muutosten lisäksi neuvosto hyväksyi komission lokakuussa 2005 antaman muutetun ehdotuksen siltä osin, että muiden säännösten soveltamisalaa rajoitetaan erityisesti yksinkertaistamalla tietokantoihin pääsyä (9 artikla) ja oikeuksien siirtoa (17 artikla) koskevaa sanamuotoa ja poistamalla tiettyjä artikloita, jotka koskevat yhteisvastausta, minkä vuoksi tarvittiin uusi liitännäisiä luottosopimuksia koskeva 15 artikla.

Neuvosto katsoi lisäksi, että joitakin asioita pitäisi säännellä löyhemmin, ja erityisesti se poisti joitakin luotonvälittäjien valvontaan tai sääntelyyn velvoittavia säännöksiä 20 artiklasta.

Näin ollen neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Hyväksyi kokonaisuudessaan tai osittain 45 tarkistusta (1, 3, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 21, 27, 29, 37, 46, 64, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 102, 104, 105, 106, 108, 109, 124, 125, 132, 133, 134, 135, 136 ja 162, 138, 139, 143, 144, 146, 147, 176, 180, 182) seuraavasti:

Tarkistus 1: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 3 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 3: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 4 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 7: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 7 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 9: otettu huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 6 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 12: hyväksytty kokonaisuudessaan (johdanto-osan kappaleen poisto);

Tarkistus 13: hyväksytty kokonaisuudessaan (johdanto-osan kappaleen poisto);

Tarkistus 14: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 27 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 15: hyväksytty kokonaisuudessaan (johdanto-osan kappaleen poisto);

Tarkistus 27: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin johdanto-osan 39 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 29: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin (osittainen poisto) johdanto-osan 42 kappaleen uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 37: otettu huomioon sanamuodon muutoksin 3 artiklan f kohdan uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 46: hyväksytty kokonaisuudessaan (3 artiklan kohdan poisto);

Tarkistus 64: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);

Tarkistus 67: hyväksytty kokonaisuudessaan (III luvun uusi otsikko);

Tarkistus 68: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);

Tarkistus 69: otettu huomioon sanamuodon muutoksin 9 artiklan uudessa otsikossa;

Tarkistus 70: hyväksytty kokonaisuudessaan (alakohdan poisto);

- Tarkistus 71: hyväksytty kokonaisuudessaan (alakohdan poisto);
- Tarkistus 72: otettu huomioon sanamuodon muutoksin 9 artiklan 1 kohdassa;
- Tarkistus 74: hyväksytty kokonaisuudessaan (alakohdan poisto);
- Tarkistus 75: hyväksytty kokonaisuudessaan (alakohdan poisto);
- Tarkistus 102: otettu kokonaisuudessaan huomioon sanamuodon muutoksin 17 artiklan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 104: hyväksytty kokonaisuudessaan (15 artiklan uusi otsikko);
- Tarkistus 105: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 15 artiklan 1 kohdan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 106: otettu osittain huomioon 15 artiklan 1 kohdan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 108: otettu osittain huomioon 15 artiklan 2 kohdan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 109: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);
- Tarkistus 124: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);
- Tarkistus 125: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);
- Tarkistus 132: hyväksytty kokonaisuudessaan (otsikon poisto);
- Tarkistus 133: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);
- Tarkistus 134: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);
- Tarkistus 135: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);
- Tarkistukset 136 ja 162: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 20 artiklan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 138: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);
- Tarkistus 139: otettu huomioon sanamuodon muutoksin 21 artiklan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 143: otettu kokonaisuudessaan huomioon sanamuodon muutoksin 24 artiklan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 144: hyväksytty kokonaisuudessaan (artiklan poisto);
- Tarkistus 146: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);
- Tarkistus 147: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);
- Tarkistus 176: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 3 artiklan n kohdan uudessa sanamuodossa;
- Tarkistus 180: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 9 artiklan 2 kohdan uudessa sanamuodossa.
- Tämä sisältää myös seuraavat kaksi komission hylkäämää tarkistusta:
- Tarkistus 21: tässä tarkistuksessa mainittu tekstin poisto vahvistettiin.
- Tarkistus 182: tässä tarkistuksessa mainittu tekstin poisto vahvistettiin.

ii) Ei sisällyttänyt 13:a tarkistusta (26, 31, 33, 44, 45, 95, 126, 137, 141, 142, 161, 165, 181).

Neuvosto hyväksyi myös komission lokakuussa 2005 antamassa muutetussa ehdotuksessa esitetyn kannan, jonka mukaan joitakin tiettyjä kysymyksiä olisi säänneltävä tarkemmin. Neuvosto päätti näin ollen:

- sisällyttää direktiiviin toisiinsa liittyvät toimet (uusi 15 artikla),
- mainonnassa ilmoitettavien vakiotietojen tiukemmasta sääntelystä (4 artiklan 2 kohta), kun taas jäsenvaltioille jätetään tiettyjen luottosopimusten ja todellisen vuosikoron ilmoittamisen osalta joustovaraa (ks. 4 artiklan 2 kohdan c alakohta ja aiemman 3 ja 4 kohdan poisto),
- erityissäännöksistä, jotka koskevat tilinylitysmahdollisuutta lainakoron korotuksen yhteydessä (12 artikla),
- luottorajan ylitysten huomioon ottamisesta luottosopimuksia ja tilinylityksiä vastaavassa järjestelmässä (erityisesti ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen osalta) oikeusvarmuuden parantamiseksi; neuvosto myös poisti säännöksiä, jotka koskevat tilanteen selvittämistä uuden luottosopimuksen avulla, jos on kyse yli kolme kuukautta kestäneistä huomattavista luottorajan ylityksistä, ja hyväksyi säännöksiä, jotka sallivat enemmän joustovaraa (18 artiklan 3 kohta) jättämällä tilanteen sääntelyn kansallisen lainsäädännön varaan,
- tarkemmasta sanamuodosta lainakorkoa koskevien tietojen (11 artikla) ja toistaiseksi voimassa olevien luottosopimusten (12 artikla) osalta kuluttajansuojan parantamiseksi.

Edellä mainitun osalta neuvosto yhteisessä kannassaan:

- i) Hyväksyi kokonaisuudessaan tai osittain yhdeksän tarkistusta (62, 94, 111, 113, 115, 116, 117, 129, 130) seuraavasti:

Tarkistus 62: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 4 artiklan uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 94: hyväksytty kokonaisuudessaan (alakohtan poisto);

Tarkistus 111: hyväksytty kokonaisuudessaan (12 artiklan kohdan poisto);

Tarkistus 113: hyväksytty kokonaisuudessaan (12 artiklan kohdan poisto);

Tarkistus 115: hyväksytty kokonaisuudessaan (12 artiklan kohdan poisto);

Tarkistus 116: hyväksytty kokonaisuudessaan (12 artiklan kohdan poisto);

Tarkistus 117: otettu osittain huomioon sanamuodon muutoksin 12 artiklan 2 kohdan uudessa sanamuodossa;

Tarkistus 129: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto);

Tarkistus 130: hyväksytty kokonaisuudessaan (kohdan poisto).

- ii) Ei sisällyttänyt yhdeksää tarkistusta (92, 93, 110, 112, 114, 120, 131, 175, 187).

Komission hyväksymien mutta yhteisen kannan ulkopuolelle jätettyjen kolmen tarkistuksen osalta:

Tarkistus 120: Neuvosto ei ottanut tarkistusta huomioon toistaiseksi voimassa olevien luottosopimusten luonteen ja 13 artiklassa säädetyn riittävääntasoisien kuluttajansuojan vuoksi;

Tarkistus 131: Neuvosto vahvisti tarkistuksessa mainitun tekstin poiston;

Tarkistus 187: Neuvosto poisti entisen 4 artiklan 4 kohdan mutta tiukensi 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännöstä lainakorosta annettavista tiedoista.

3. Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentti hyväksyi 20. huhtikuuta 2004 pitämässään täysistunnossa 152 tarkistusta komission alkuperäiseen ehdotukseen. Komissio sisällytti 110 tarkistusta muutettuun ehdotukseensa.

Neuvosto hyväksyi yhteiseen kantaansa 104 komission hyväksymää tarkistusta ja viisi komission hylkäämää tarkistusta.

Neuvosto ei sisällyttänyt yhteiseen kantaansa kuutta komission hyväksymää tarkistusta ja 37:ää komission hylkäämää tarkistusta.

IV PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että sen yhteisessä kannassa, johon on sisällytetty edellä kohdassa III mainitut 109 tarkistusta, otetaan hyvin huomioon Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunto.

Ottaen myös huomioon neuvoston hyväksymät muut uudistukset, yhteisessä kannassa otetaan tasapainoisesti huomioon huolenaiheet ja etunäkökohdat sekä varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnon ja komission muutetun ehdotuksen mukaisesti.
